۹

العبقری الحسان

فی احوال مولانا صاحب الزمان عليه السلام

علامه کبیر حضرت آیت الله حاج آقا شیخ علی اکبر نهاوندی رحمه الله

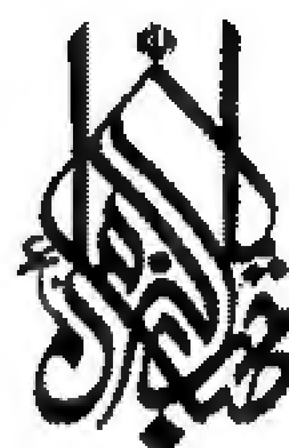
اَلْعَبْقَرِيُّ الْحِسان

فِي أَحْوالِ مَوْلانا صاحِبِ الزَّمان عجّل الله تعالى فرجه الشريف

فهرست‌ها

تحقیق و تصحیح:
صادق برزگر بفرویی ـ حسین احمدی قمی

ویژه پژوهشگران مباحث مهدویت (عج)
و کتابخانه‌های تخصصی

■ نام کتاب: العبقری الحسان في احوال مولانا صاحب الزمان (عج) □
■ مؤلف: علامه کبیر حضرت آیت الله حاج آقا شیخ علی اکبر نهاوندی رحمه الله □
■ به کوشش: صادق برزگر بفرویی و حسین احمدی قمی □
■ ناشر: انتشارات مسجد مقدّس جمکران □
■ تاریخ نشر: بهار ۱۳۸۶ □
■ نوبت چاپ: اوّل □
■ چاپ: اسوه □
■ شمارگان: ۳۰۰۰ دوره (۹ جلدی) □
■ قیمت دوره: ۴۲۰۰۰ تومان □
■ شابک دوره: ۹۷۸ـ۹۶۴ـ۹۷۳ـ۱۰۲ـ۵ □
■ شابک جلد نهم: ۹۷۸ـ۹۶۴ـ۹۷۳ـ۱۱۳ـ۱ □

■ مرکز پخش: انتشارات مسجد مقدّس جمکران □
فروشگاه بزرگ کتاب واقع در صحن مسجد مقدّس جمکران □
■ تلفن و نمابر: ۰۲۵۱ـ۷۲۵۳۳۴۰، ۷۲۵۳۷۰۰ □
■ قم ـ صندوق پستی: ۶۱۷ □

این اثر با حمایت معاونت فرهنگی
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی چاپ شده است

نکته: تمامی فهارست به جزء فهرست مندرجات کتاب از روی شماره مسلسل صفحات، استخراج شده است.

فهرست آیات قرآن کریم

فهرست آیات قرآن کریم

يُقِيمَا حُدُودَ اللهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ۳۲۳۴.

۲ ـ سورهٔ بقره، آيهٔ ۲۳۰؛ ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنكِحَ زَوْجاً غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ ۳۲۳۴.

۲ ـ سورهٔ بقره، آيهٔ ۲۳۳؛ ﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالاً عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ ۴۸۹.

۲ ـ سورهٔ بقره، آيهٔ ۲۳۵؛ ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرّاً إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلاً مَعْرُوفاً وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ ۳۲۳۱.

۲ ـ سورهٔ بقره، آيهٔ ۲۴۳؛ ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ ۱۲۸۵، ۳۲۵۶، ۳۲۵۷، ۳۴۱۳، ۳۴۲۴، ۳۴۲۹،. ۳۴۶۸.

۲ ـ سورهٔ بقره، آيهٔ ۲۴۸؛ ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَى وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ۳۱۰۹.

۲ ـ سورهٔ بقره، آيهٔ ۲۵۳؛ ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ

مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ ۱۸۰۹.

۲ ـ سورهٔ بقره، آیهٔ ۲۵۶؛ ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ ۲۰۴۷.

۲ ـ سورهٔ بقره، آیهٔ ۲۵۷؛ ﴿اللهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ۳۰۴۹، ۳۲۱۰.

۲ ـ سورهٔ بقره، آیهٔ ۲۵۸؛ ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ ۲۱۸۰، ۳۲۷۳، ۳۲۷۴.

۲ ـ سورهٔ بقره، آیهٔ ۲۵۹؛ ﴿أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَٰذِهِ اللهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْماً أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْماً فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ۱۷۹۰، ۲۰۴۵، ۳۲۵۶.

۲ ـ سورهٔ بقره، آیهٔ ۲۶۰؛ ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءاً ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْياً وَاعْلَمْ أَنَّ اللهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ ۲۰۴۴، ۲۰۴۴، ۳۲۷۳، ۳۲۷۴، ۳۲۷۵، ۳۲۷۶.

۲ ـ سورهٔ بقره، آیهٔ ۲۸۲؛ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئاً فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهاً أَوْ ضَعِيفاً أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ

وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيراً أَوْ كَبِيراً إِلَى أَجَلِهِ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَى أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللهُ وَاللهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ ۳۲۳۱.

۲ ـ سورهٔ بقره، آيهٔ ۲۸۵؛ ﴿آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ ۱۸۰۸، ۲۹۸۱.

۳ ـ سورهٔ آل‌عمران، آيهٔ ۷؛ ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ ۲۷۹۵.

۳ ـ سورهٔ آل‌عمران، آيهٔ ۱۴؛ ﴿زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ﴾ ۳۰۸۵.

۳ ـ سورهٔ آل‌عمران، آيهٔ ۱۸؛ ﴿شَهِدَ اللهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِماً بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ۳۰۸۹.

۳ ـ سورهٔ آل‌عمران، آيهٔ ۱۹؛ ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْياً بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللهِ فَإِنَّ اللهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ ۱۳۸، ۳۱۹۲، ۳۱۹۳، ۲۶۵۴.

۳ ـ سورهٔ آل‌عمران، آيهٔ ۲۴؛ ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّاماً مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ ۳۶۹.

۳ ـ سورهٔ آل‌عمران، آیهٔ ۲۶؛ ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ۱۲۵۳.

۳ ـ سورهٔ آل‌عمران، آیهٔ ۳۰؛ ﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَراً وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَداً بَعِيداً وَيُحَذِّرُكُمُ اللهُ نَفْسَهُ وَاللهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ ۳۲۲۵.

۳ ـ سورهٔ آل‌عمران، آیهٔ ۳۳؛ ﴿إِنَّ اللهَ اصْطَفَى آدَمَ وَنُوحاً وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ ۳۲۲۸.

۳ ـ سورهٔ آل‌عمران، آیهٔ ۳۴؛ ﴿ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ ۳۲۲۸.

۳ ـ سورهٔ آل‌عمران، آیهٔ ۳۶؛ ﴿فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَى وَاللهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ ۱۷۸۱.

۳ ـ سورهٔ آل‌عمران، آیهٔ ۴۹؛ ﴿وَرَسُولاً إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْراً بِإِذْنِ اللهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِ الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ۳۲۷۹، ۳۲۸۰.

۳ ـ سورهٔ آل‌عمران، آیهٔ ۵۵؛ ﴿إِذْ قَالَ اللهُ يَا عِيسَى إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ ۱۴۰۰.

۳ ـ سورهٔ آل‌عمران، آیهٔ ۶۱؛ ﴿فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ﴾ ۲۳۲۴.

۳ ـ سورهٔ آل‌عمران، آیهٔ ۷۲؛ ﴿وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ ۳۳۰۱.

الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَاباً أَلِيماً﴾ ۳۴۷۴.

۴ ـ سورهٔ نسا، آیهٔ ۲۴؛ ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكُمْ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللهَ كَانَ عَلِيماً حَكِيماً﴾ ۳۲۳۵.

۴ ـ سورهٔ نسا، آیهٔ ۲۸؛ ﴿يُرِيدُ اللهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفاً﴾ ۵۰۱.

۴ ـ سورهٔ نسا، آیهٔ ۴۳؛ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُباً إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيداً طَيِّباً فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللهَ كَانَ عَفُوّاً غَفُوراً﴾ ۱۰۳۹.

۴ ـ سورهٔ نسا، آیهٔ ۴۵؛ ﴿وَاللهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللهِ وَلِيّاً وَكَفَى بِاللهِ نَصِيراً﴾ ۲۷۹۹.

۴ ـ سورهٔ نسا، آیهٔ ۵۴؛ ﴿أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكاً عَظِيماً﴾ ۳۲۶۵.

۴ ـ سورهٔ نسا، آیهٔ ۵۶؛ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَاراً كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُوداً غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللهَ كَانَ عَزِيزاً حَكِيماً﴾ ۱۷۵۱.

۴ ـ سورهٔ نسا، آیهٔ ۵۸؛ ﴿إِنَّ اللهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللهَ كَانَ سَمِيعاً بَصِيراً﴾ ۲۸۹۶، ۳۰۵۸، ۳۰۵۹.

۴ ـ سورهٔ نسا، آیهٔ ۵۹؛ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلاً﴾ ۳۵۳، ۴۱۷، ۸۱۸، ۱۰۵۹، ۱۲۵۳، ۲۴۴۸، ۲۸۶۳، ۳۵۳۳.

۴ ـ سورهٔ نساء، آیهٔ ۷۶؛ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفاً﴾ ۵۲۸.

۴ ـ سورهٔ نساء، آیهٔ ۷۷؛ ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلاً﴾ ۷۳۱؟.

۴ ـ سورهٔ نساء، آیهٔ ۹۳؛ ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِناً مُتَعَمِّداً فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِداً فِيهَا وَغَضِبَ اللهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَاباً عَظِيماً﴾ ۲۹۰۱، ۳۴۷۳.

۴ ـ سورهٔ نساء، آیهٔ ۹۴؛ ﴿أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِناً تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَٰلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيراً﴾ ۱۸۰۲.

۴ ـ سورهٔ نساء، آیهٔ ۱۰۰؛ ﴿وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاغَماً كَثِيراً وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِراً إِلَى اللهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللهِ وَكَانَ اللهُ غَفُوراً رَحِيماً﴾ ۱۴۶۲.

۴ ـ سورهٔ نساء، آیهٔ ۱۴۰؛ ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذاً مِثْلُهُمْ إِنَّ اللهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعاً﴾ ۲۰۳۳.

۴ ـ سورهٔ نساء، آیهٔ ۱۴۱؛ ﴿الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلاً﴾ ۱۲۶۶، ۱۲۶۷.

۴ ـ سورهٔ نساء، آیهٔ ۱۵۷؛ ﴿وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِيناً﴾ ۲۶۷۵.

العبقري الحسان في أحوال مولانا صاحب الزمان عليه السلام

وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ۱۸۱۵.

۵ ـ سورهٔ مائده، آیهٔ ۱۰۱؛ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ عَفَا اللهُ عَنْهَا وَاللهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ ۳۵۴۵.

۵ ـ سورهٔ مائده، آیهٔ ۱۰۳؛ ﴿مَا جَعَلَ اللهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ ۱۶۳۱.

۵ ـ سورهٔ مائده، آیهٔ ۱۱۰؛ ﴿إِذْ قَالَ اللهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَى وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلاً وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْراً بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَى بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ ۳۴۳۱.

۶ ـ سورهٔ انعام، آیهٔ ۱؛ ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ ۳۰۴۸، ۳۲۰۹.

۶ ـ سورهٔ انعام، آیهٔ ۲؛ ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَى أَجَلاً وَأَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ﴾ ۲۸۰۲.

۶ ـ سورهٔ انعام، آیهٔ ۹؛ ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكاً لَجَعَلْنَاهُ رَجُلاً وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبِسُونَ﴾ ۱۷۳۶.

۶ ـ سورهٔ انعام، آیهٔ ۲۷؛ ﴿وَلَوْ تَرَى إِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ۱۲۹۱، ۳۴۲۱، ۳۴۷۲.

۶ ـ سورهٔ انعام، آیهٔ ۲۸؛ ﴿بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ ۱۲۹۱، ۲۰۳۲، ۳۴۲۱، ۳۴۷۳.

۶ ـ سورهٔ انعام، آیهٔ ۳۷؛ ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ۲۷۸۹، ۲۸۷۰.

۶ ـ سورهٔ انعام، آیهٔ ۳۸؛ ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾ ۱۷۵۱.

۶ ـ سورهٔ انعام، آیهٔ ۶۵؛ ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَاباً مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعاً وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ انظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ﴾ ۲۷۸۹، ۲۷۹۰، ۲۸۱۰، ۳۰۲۵.

۶ ـ سورهٔ انعام، آیهٔ ۸۳؛ ﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ ۳۲۲۸.

۶ ـ سورهٔ انعام، آیهٔ ۸۹؛ ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْماً لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ﴾ ۲۹۵۹.

۶ ـ سورهٔ انعام، آیهٔ ۹۶؛ ﴿فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَناً وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَاناً ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ ۲۸۵۳.

۶ ـ سورهٔ انعام، آیهٔ ۱۲۲؛ ﴿أَوَمَنْ كَانَ مَيْتاً فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُوراً يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ۳۰۹۱.

۶ ـ سورهٔ انعام، آیهٔ ۱۲۴؛ ﴿وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللهِ اللهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ﴾ ۱۱۰۱.

۶ ـ سورهٔ انعام، آیهٔ ۱۲۵؛ ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقاً حَرَجاً كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ۳۲۲۸.

۶ ـ سورهٔ انعام، آیهٔ ۱۵۳؛ ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيماً فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ ۳۳۷۷.

۶ ـ سورهٔ انعام، آیهٔ ۱۵۸؛ ﴿هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنفَعُ نَفْساً إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ

قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْراً قُلْ انتَظِرُوا إِنَّا مُنتَظِرُونَ﴾ ۳۴۱۷.

۶ ـ سورهٔ انعام، آیهٔ ۱۶۴؛ ﴿قُلْ أَغَيْرَ اللهِ أَبْغِي رَبّاً وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ ۲۰۵۶.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آیهٔ ۲؛ ﴿كِتَابٌ أُنزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِتُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ ۲۴۸.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آیهٔ ۱۴؛ ﴿قَالَ أَنظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ ۱۱۰۸، ۳۴۰۳.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آیهٔ ۱۶؛ ﴿قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ ۱۷۹۹، ۲۰۲۶.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آیهٔ ۲۹؛ ﴿قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ﴾ ۵۶۲.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آیهٔ ۳۲؛ ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ ۲۰۵۵.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آیهٔ ۳۷؛ ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللهِ كَذِباً أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُوْلَئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّى إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَى أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾ ۳۴۶۸.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آیهٔ ۴۰؛ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ﴾ ۱۷۵۰.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آیهٔ ۴۳؛ ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكُمْ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ۲۴۲۲.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آیهٔ ۵۴؛ ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثاً وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ۵۵۶، ۱۲۵۴، ۳۴۵۳.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آیهٔ ۶۶؛ ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ ۱۵۷۴.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آیهٔ ۷۱؛ ﴿قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ﴾ ۲۷۲۵، ۲۷۲۶.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آیهٔ ۷۵؛ ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحاً مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ ۱۳۱۰.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آیهٔ ۷۶؛ ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾ ۱۳۱۰.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آیهٔ ۹۶؛ ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ۳۳۶۲.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آیهٔ ۱۰۷؛ ﴿فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ﴾ ۳۰۷۳، ۳۰۹۱، ۳۰۸۲.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آیهٔ ۱۱۷؛ ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾ ۳۰۸۲، ۳۰۹۱.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آیهٔ ۱۲۸؛ ﴿قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلّٰهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ ۳۰۲۷، ۳۳۱۷.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آیهٔ ۱۳۷؛ ﴿وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ﴾ ۱۵۴۰.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آیهٔ ۱۴۴؛ ﴿قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ ۱۸۵۷.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آيهٔ ۱۴۶؛ ﴿سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلاً وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلاً ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ﴾ ۵۲۲.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آيهٔ ۱۵۰؛ ﴿وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفاً قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ۳۲۲۰.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آيهٔ ۱۵۵؛ ﴿وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلاً لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ﴾ ۱۸۵۰، ۳۲۵۳، ۳۲۵۴.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آيهٔ ۱۵۶؛ ﴿وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ﴾ ۳۱۹۵.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آيهٔ ۱۵۷؛ ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوباً عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ۱۷، ۹۷.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آيهٔ ۱۵۸؛ ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعاً الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ ۲۸۷۱، ۳۴۴۴.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آيهٔ ۱۵۹؛ ﴿وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ﴾ ۱۷،

۹۷، ۱۲۰۹، ۲۹۶۱، ۳۲۹۴.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آیهٔ ۱۶۰؛ ﴿وَقَطَّعْنَاهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطاً أُمَماً وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى إِذْ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنْ اضْرِب بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْناً قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ ۳۱۰۲، ۳۲۵۵.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آیهٔ ۱۶۸؛ ﴿وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَماً مِنْهُمُ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ ۳۳۰۱.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آیهٔ ۱۸۱؛ ﴿وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ﴾ ۱۷۲۸.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آیهٔ ۱۸۷؛ ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ۱۸۱۴، ۱۸۱۴، ۲۸۷۸، ۳۱۸۹، ۳۱۹۰، ۶۰۰.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آیهٔ ۲۰۱؛ ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ﴾ ۵۷۲، ۲۶۳۰.

۷ ـ سورهٔ اعراف، آیهٔ ۲۰۵؛ ﴿وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعاً وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ ۲۰۳۶.

۸ ـ سورهٔ انفال، آیهٔ ۵؛ ﴿كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقاً مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ﴾ ۲۷۴۰.

۸ ـ سورهٔ انفال، آیهٔ ۸؛ ﴿لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾ ۵۲۸.

۸ ـ سورهٔ انفال، آیهٔ ۱۸؛ ﴿ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ﴾ ۵۲۸.

۸ ـ سورهٔ انفال، آیهٔ ۲۲؛ ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ﴾ ۳۴۱۶.

۸ ـ سورهٔ انفال، آیهٔ ۲۳؛ ﴿وَلَوْ عَلِمَ اللهُ فِيهِمْ خَيْراً لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوا وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ ۳۴۱۶.

۸ ـ سورهٔ انفال، آیهٔ ۳۰؛ ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللهُ وَاللهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ﴾ ۱۴۰۸.

۸ ـ سورهٔ انفال، آیهٔ ۳۳؛ ﴿وَمَا كَانَ اللهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ ۱۵۷، ۱۲۲۰، ۱۲۳۱.

۸ ـ سورهٔ انفال، آیهٔ ۳۷؛ ﴿لِيَمِيزَ اللهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعاً فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ۱۱۷۰.

۸ ـ سورهٔ انفال، آیهٔ ۳۹؛ ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ ۱۹، ۱۳۸، ۱۸۸، ۱۸۰۲، ۳۱۹۲، ۳۲۴۲.

۸ ـ سورهٔ انفال، آیهٔ ۴۲؛ ﴿إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللهُ أَمْراً كَانَ مَفْعُولاً لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَا مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ ۱۱۷۱، ۱۹۳۶، ۲۳۲۱، ۲۷۴۵.

۸ ـ سورهٔ انفال، آیهٔ ۷۵؛ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللهِ إِنَّ اللهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ ۱۸۱۲.

۹ ـ سورهٔ توبه، آیهٔ ۳۰؛ ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ ۱۸۱۵.

۹ ـ سورهٔ توبه، آیهٔ ۳۲؛ ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ ۵۲۸، ۶۰۰، ۸۰۹، ۱۸۷۱، ۲۶۰۲.

۹ ـ سورهٔ توبه، آیهٔ ۳۳؛ ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ ۱۳۸، ۱۴۳، ۱۸۴، ۱۸۸، ۳۹۶، ۱۱۰۸، ۳۱۹۲، ۳۲۴۰، ۳۲۴۱، ۳۲۴۲، ۳۳۹۷.

۹ ـ سورهٔ توبه، آیهٔ ۳۴؛ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيراً مِنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ

أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ ۲۰.

۹ ـ سورهٔ توبه، آیهٔ ۴۰: ﴿إِلَّا تَنصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللهَ مَعَنَا فَأَنزَلَ اللهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ ۱۴۱۲، ۱۴۱۴.

۹ ـ سورهٔ توبه، آیهٔ ۶۱: ﴿وَمِنْهُمُ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ۱۸۰۲.

۹ ـ سورهٔ توبه، آیهٔ ۱۰۵: ﴿وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ۱۲۲۹، ۲۶۶۰.

۹ ـ سورهٔ توبه، آیهٔ ۱۰۶: ﴿وَآخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِأَمْرِ اللهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ ۲۰۳۳.

۹ ـ سورهٔ توبه، آیهٔ ۱۱۲: ﴿التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ۳۲۹۵.

۱۰ ـ سورهٔ یونس، آیهٔ ۱۵: ﴿وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ ۲رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ ۳۱۵۶.

۱۰ ـ سورهٔ یونس، آیهٔ ۲۰: ﴿وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ﴾ ۱۲، ۲۷، ۶۰۴، ۲۶۸۱، ۲۷۱۹.

۱۰ ـ سورهٔ یونس، آیهٔ ۲۴: ﴿إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلاً أَوْ نَهَاراً فَجَعَلْنَاهَا حَصِيداً كَأَنْ لَمْ

تَغْنَ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ۲۶۷۹، ۲۷۹۰.

۱۰ ـ سورهٔ یونس، آیهٔ ۳۵؛ ﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلْ اللهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهِدِّي إِلَّا أَنْ يُهْدَى فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ ۲۸۰۴.

۱۰ ـ سورهٔ یونس، آیهٔ ۳۹؛ ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾ ۳۲۹۵، ۳۴۸۰، ۳۴۷۹.

۱۰ ـ سورهٔ یونس، آیهٔ ۴۰؛ ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ﴾ ۳۴۸۲.

۱۰ ـ سورهٔ یونس، آیهٔ ۴۶؛ ﴿وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ﴾ ۳۲۹۵.

۱۰ ـ سورهٔ یونس، آیهٔ ۵۰؛ ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتاً أَوْ نَهَاراً مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ﴾ ۲۷۹۱.

۱۰ ـ سورهٔ یونس، آیهٔ ۵۴؛ ﴿وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ ۳۲۹۵، ۳۴۸۳.

۱۰ ـ سورهٔ یونس، آیهٔ ۹۰؛ ﴿وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْياً وَعَدْواً حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ ۱۲۹۲، ۳۱۹۳، ۳۴۱۷.

۱۰ ـ سورهٔ یونس، آیهٔ ۹۱؛ ﴿آلْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ ۱۲۹۲، ۳۴۱۷.

۱۰ ـ سورهٔ یونس، آیهٔ ۱۵۸؛ ﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ۱۲۹۲.

۱۱ ـ سورهٔ هود، آیهٔ ۶؛ ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ ۱۷۵۱.

۱۱ ـ سورهٔ هود، آيهٔ ۱۱۰: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ﴾ ۲۹۹۱، ۳۱۷۸.

۱۱ ـ سورهٔ هود، آيهٔ ۱۱۳: ﴿وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾ ۸۹۴.

۱۲ ـ سورهٔ يوسف، آيهٔ ۸: ﴿إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَى أَبِينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ ۳۱۲۱.

۱۲ ـ سورهٔ يوسف، آيهٔ ۹: ﴿اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوِ اطْرَحُوهُ أَرْضاً يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْماً صَالِحِينَ﴾ ۳۱۲۱.

۱۲ ـ سورهٔ يوسف، آيهٔ ۲۷: ﴿وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ۳۱۲۲، ۳۱۲۳.

۱۲ ـ سورهٔ يوسف، آيهٔ ۳۸: ﴿وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ ۵۱۷، ۱۰۴۷.

۱۲ ـ سورهٔ يوسف، آيهٔ ۵۲: ﴿ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ﴾ ۵۲۸.

۱۲ ـ سورهٔ يوسف، آيهٔ ۶۵: ﴿وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ﴾ ۵۸۶.

۱۲ ـ سورهٔ يوسف، آيهٔ ۷۰: ﴿فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ﴾ ۳۱۱۵.

۱۲ ـ سورهٔ يوسف، آيهٔ ۹۳: ﴿اذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيراً وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ۳۱۱۹، ۳۱۲۲.

۱۲ ـ سورهٔ يوسف، آيهٔ ۱۱۰: ﴿حَتَّى إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾ صص ۲۳، ۲۴، ۲۶۷۶.

إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِأَيَّامِ اللهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ ۶۰۱، ۳۲۹۶.

۱۴ ـ سورهٔ ابراهیم، آیهٔ ۱۵: ﴿وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾ ۲۹۰.

۱۴ ـ سورهٔ ابراهیم، آیهٔ ۲۴: ﴿أَلَمْ تَرَى كَيْفَ ضَرَبَ اللهُ مَثَلاً كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ﴾ ۳۰۹۰.

۱۴ ـ سورهٔ ابراهیم، آیهٔ ۲۷: ﴿يُثَبِّتُ اللهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللهُ مَا يَشَاءُ﴾ ۳۰۸۹.

۱۴ ـ سورهٔ ابراهیم، آیهٔ ۳۴: ﴿وَآتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ﴾ ۲۹۱۳، ۱۲۱۴.

۱۴ ـ سورهٔ ابراهیم، آیهٔ ۳۵: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِناً وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾ ۳۲۲۹.

۱۴ ـ سورهٔ ابراهیم، آیهٔ ۴۴: ﴿وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ نُجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ﴾ ۲۷۳۲.

۱۴ ـ سورهٔ ابراهیم، آیهٔ ۴۸: ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ ۵۵۴، ۲۹۹۹، ۳۴۶۰، ۳۴۷۸.

۱۴ ـ سورهٔ ابراهیم، آیهٔ ۴۹: ﴿وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾ ۳۱۲۸.

۱۵ ـ سورهٔ حجر، آیهٔ ۲: ﴿رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ﴾ ۳۳۹۲.

۱۵ ـ سورهٔ حجر، آیهٔ ۹: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ ۳۱۵۷.

۱۵ ـ سورهٔ حجر، آیهٔ ۳۰: ﴿فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾ ۱۷۹۹، ۲۰۲۶.

۱۵ ـ سورهٔ حجر، آیهٔ ۳۱: ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ﴾ ۱۷۹۹، ۲۰۲۶.

۱۵ ـ سورهٔ حجر، آیهٔ ۳۵: ﴿وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ﴾ ۳۹۶.

۱۵ ـ سورهٔ حجر، آیهٔ ۳۶: ﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ ۳۹۶، ۳۳۰۸.

۱۵ ـ سورهٔ حجر، آیهٔ ۳۷: ﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾ ۸۹، ۳۰۰۲، ۳۴۰۴.

۱۵ ـ سورهٔ حجر، آیهٔ ۳۸: ﴿إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ﴾ ۸۹، ۳۰۰۲، ۳۳۰۸، ۳۴۰۴.

۱۵ ـ سورهٔ حجر، آیهٔ ۴۲؛ ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ ۳۱۲۲.

۱۵ ـ سورهٔ حجر، آیهٔ ۴۶؛ ﴿ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ﴾ ۲۳۲۲.

۱۵ ـ سورهٔ حجر، آیهٔ ۴۷؛ ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَاناً عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ﴾ ۲۱۹۴.

۱۶ ـ سورهٔ نحل، آیهٔ ۱؛ ﴿أَتَى أَمْرُ اللهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ ۲۶۸۸، ۲۷۴۰.

۱۶ ـ سورهٔ نحل، آیهٔ ۳۳؛ ﴿هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ ۳۲۹۶.

۱۶ ـ سورهٔ نحل، آیهٔ ۳۴؛ ﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ۳۲۹۷.

۱۶ ـ سورهٔ نحل، آیهٔ ۳۸؛ ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَعْداً عَلَيْهِ حَقّاً وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ۳۳۸۷، ۳۴۳۲، ۳۴۶۹.

۱۶ ـ سورهٔ نحل، آیهٔ ۳۹؛ ﴿لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ﴾ ۳۲۹۷، ۳۴۳۲، ۳۴۷۰، ۳۴۶۹.

۱۶ ـ سورهٔ نحل، آیهٔ ۴۵؛ ﴿أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ ۲۸۲۵.

۱۶ ـ سورهٔ نحل، آیهٔ ۴۶؛ ﴿أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ ۲۸۲۵.

۱۶ ـ سورهٔ نحل، آیهٔ ۱۲۰؛ ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتاً لِلَّهِ حَنِيفاً وَلَمْ يَكُنْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ۲۲.

۱۶ ـ سورهٔ نحل، آیهٔ ۱۲۷؛ ﴿وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ﴾ ۳۲۲۰.

۱۷ ـ سورهٔ اسرا، آیهٔ ۴؛ ﴿وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوّاً كَبِيراً﴾ ۳۱، ۳۲.

۱۷ ـ سورهٔ اسرا، آیهٔ ۵؛ ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولاَهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَاداً لَنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلاَلَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْداً مَفْعُولاً﴾ ۶۲۳، ۳۲۵۱، ۳۳۲۰، ۳۳۱۸، ۳۴۰۹.

۱۷ ـ سورهٔ اسرا، آیهٔ ۶؛ ﴿ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيراً﴾ ۳۳۰۵، ۳۳۶۳، ۳۴۱۴، ۳۳۱۸، ۳۴۰۹، ۳۴۸۴.

۱۷ ـ سورهٔ اسرا، آیهٔ ۱۳؛ ﴿وَكُلَّ إِنسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَاباً يَلْقَاهُ مَنشُوراً﴾ ۲۶۷۴.

۱۷ ـ سورهٔ اسرا، آیهٔ ۱۴؛ ﴿اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيباً﴾ ۵۱۳.

۱۷ ـ سورهٔ اسرا، آیهٔ ۱۵؛ ﴿مَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلاَ تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولاً﴾ ۲۰۵۶.

۱۷ ـ سورهٔ اسرا، آیهٔ ۳۲؛ ﴿وَلاَ تَقْرَبُوا الزِّنَى إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلاً﴾ ۲۹۲۰.

۱۷ ـ سورهٔ اسرا، آیهٔ ۳۳؛ ﴿وَلاَ تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللهُ إِلاَّ بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُوماً فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَاناً فَلاَ يُسْرِفْ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنصُوراً﴾ ۱۹۲، ۵۵۶، ۶۱۰.

۱۷ ـ سورهٔ اسرا، آیهٔ ۴۵؛ ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لاَ يُؤْمِنُونَ بِالآخِرَةِ حِجَاباً مَسْتُوراً﴾ ۱۲۶۱، ۲۳۴۶.

۱۷ ـ سورهٔ اسرا، آیهٔ ۵۸؛ ﴿وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلاَّ نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَاباً شَدِيداً كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُوراً﴾ ۲۹۲۸.

۱۷ ـ سورهٔ اسرا، آیهٔ ۶۵؛ ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلاً﴾ ۱۷۸، ۳۱۲۲.

۱۷ ـ سورهٔ اسرا، آیهٔ ۷۰؛ ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلاً﴾ ۲۰۹۹.

۱۷ ـ سورهٔ اسرا، آیهٔ ۷۱؛ ﴿يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُوْلَئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلاَ يُظْلَمُونَ فَتِيلاً﴾ ۲۷۴۳.

۱۷ ـ سورهٔ اسرا، آیهٔ ۸۱؛ ﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقاً﴾

۵۹۷، ۷۲۵، ۱۸۳۵، ۲۴۸۷.

۱۷ ـ سورهٔ اسرا، آیهٔ ۸۶؛ ﴿وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلاً﴾ ۱۲۰۴.

۱۷ ـ سورهٔ اسرا، آیهٔ ۹۰؛ ﴿وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعاً﴾ ۱۱۷۹.

۱۸ ـ سورهٔ کهف، آیهٔ ۱۸؛ ﴿وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظاً وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوْ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَاراً وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْباً﴾ ۳۲۹۰، ۳۴۳۱.

۱۸ ـ سورهٔ کهف، آیهٔ ۲۹؛ ﴿وَقُلْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيَكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَاراً أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقاً﴾ ۲۰۴۷.

۱۸ ـ سورهٔ کهف، آیهٔ ۴۷؛ ﴿وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَداً﴾ ۳۴۱۳، ۳۴۳۲، ۳۴۳۶، ۳۴۱۸، ۳۴۸۳.

۱۸ ـ سورهٔ کهف، آیهٔ ۷۷؛ ﴿فَانطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَاراً يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَّ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْراً﴾ ۳۱۵۶.

۱۸ ـ سورهٔ کهف، آیهٔ ۹۰؛ ﴿حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَى قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْراً﴾ ۱۷۶.

۱۸ ـ سورهٔ کهف، آیهٔ ۱۰۴؛ ﴿الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعاً﴾ ۵۲۲.

۱۸ ـ سورهٔ کهف، آیهٔ ۱۱۰؛ ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلاً صَالِحاً وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَداً﴾ ۳۹۹، ۱۱۲۸، ۱۲۱۶.

۱۹ ـ سورهٔ مریم، آیهٔ ۴؛ ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْباً وَلَمْ أَكُنْ

بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيّاً﴾ ۱۱۱۲.

۱۹ ـ سورهٔ مریم، آیهٔ ۵؛ ﴿وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِراً فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيّاً﴾ ۳۲۱۶.

۱۹ ـ سورهٔ مریم، آیهٔ ۶؛ ﴿يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيّاً﴾ ۳۲۱۶.

۱۹ ـ سورهٔ مریم، آیهٔ ۲۵؛ ﴿وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَباً جَنِيّاً﴾ ۸۵۳.

۱۹ ـ سورهٔ مریم، آیهٔ ۳۷؛ ﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ ۲۷۹۶، ۲۸۲۳، ۲۷۹۷.

۱۹ ـ سورهٔ مریم، آیهٔ ۴۸؛ ﴿وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللهِ وَأَدْعُو رَبِّي عَسَى أَلاَّ أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيّاً﴾ ۱۳۱۳.

۱۹ ـ سورهٔ مریم، آیهٔ ۵۴؛ ﴿وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولاً نَبِيّاً﴾ ۱۳۴۹.

۱۹ ـ سورهٔ مریم، آیهٔ ۷۵؛ ﴿قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلاَلَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدّاً حَتَّى إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَاناً وَأَضْعَفُ جُنْداً﴾ ۶۰۱.

۲۰ ـ سورهٔ طه، آیهٔ ۵؛ ﴿الرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ ۳۰۸۸.

۲۰ ـ سورهٔ طه، آیهٔ ۷؛ ﴿وَإِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى﴾ ۷۲۶.

۲۰ ـ سورهٔ طه، آیهٔ ۱۲؛ ﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِي الْمُقَدَّسِ طُوىً﴾ ۱۸۴۸.

۲۰ ـ سورهٔ طه، آیهٔ ۱۷؛ ﴿وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَى﴾ ۲۰۹۳، ۳۰۹۱.

۲۰ ـ سورهٔ طه، آیهٔ ۱۸؛ ﴿قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَى غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَى﴾ ۲۰۹۳، ۳۰۹۶.

۲۰ ـ سورهٔ طه، آیهٔ ۲۰؛ ﴿فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى﴾ ۳۰۸۲، ۳۰۹۱.

۲۰ ـ سورهٔ طه، آیهٔ ۲۱؛ ﴿قَالَ خُذْهَا وَلاَ تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى﴾ ۳۰۸۹.

۲۶۰۸، ۳۲۱۴.

۲۲ ـ سورهٔ حج، آیهٔ ۸: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ﴾ ۵۲۳.

۲۲ ـ سورهٔ حج، آیهٔ ۹: ﴿ثَانِيَ عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ ۵۲۳.

۲۲ ـ سورهٔ حج، آیهٔ ۳۹: ﴿أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَإِنَّ اللهَ عَلَى نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ ۳۳، ۳۴، ۵۰، ۹۵.

۲۲ ـ سورهٔ حج، آیهٔ ۴۰: ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللهِ كَثِيراً وَلَيَنْصُرَنَّ اللهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ ۲۰۷۵.

۲۲ ـ سورهٔ حج، آیهٔ ۴۱: ﴿الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ ۳۳، ۳۴، ۵۰، ۹۵، ۳۳۱۶.

۲۲ ـ سورهٔ حج، آیهٔ ۴۵: ﴿فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ﴾ ۵۹۳.

۲۲ ـ سورهٔ حج، آیهٔ ۴۶: ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ ۳۷۹.

۲۲ ـ سورهٔ حج، آیهٔ ۴۷: ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْماً عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ﴾ ۳۳، ۳۴، ۵۰، ۹۵، ۷۴۳.

۲۲ ـ سورهٔ حج، آیهٔ ۷۷: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ۳۰۶.

۲۲ ـ سورهٔ حج، آیهٔ ۷۸: ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيداً عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

۳۳۱۱، ۳۲۸۷.

۲۴ ـ سورهٔ نور، آیهٔ ۶۱: ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكْتُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعاً أَوْ أَشْتَاتاً فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتاً فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللهِ مُبَارَكَةً طَيِّبَةً كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ ۲۰۸۰.

۲۵ ـ سورهٔ فرقان، آیهٔ ۲۳: ﴿وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُوراً﴾ ۲۰۳۳.

۲۵ ـ سورهٔ فرقان، آیهٔ ۴۵: ﴿أَلَمْ تَرَى إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِناً ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلاً﴾ ۵۴۱.

۲۶ ـ سورهٔ شعرا، آیهٔ ۱: ﴿طسم﴾ ۳۴۸۷.

۲۶ ـ سورهٔ شعرا، آیهٔ ۲: ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ ۳۴۸۷.

۲۶ ـ سورهٔ شعرا، آیهٔ ۴: ﴿إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ﴾ ۲۷۹۸، ۲۷۹۸، ۲۸۰۳، ۲۹۴۴، ۳۴۸۶.

۲۶ ـ سورهٔ شعرا، آیهٔ ۵: ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحْدَثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ﴾ ۲۷۹۵.

۲۶ ـ سورهٔ شعرا، آیهٔ ۲۱۴: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ ۱۴۰۲.

۲۶ ـ سورهٔ شعرا، آیهٔ ۲۲۷: ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللهَ كَثِيراً وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾ ۳۰۲.

۲۷ ـ سورهٔ نمل، آیهٔ ۱۰: ﴿وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِراً وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ﴾ ۳۰۸۲، ۳۰۹۱.

۲۷ ـ سورهٔ نمل، آیهٔ ۱۶: ﴿وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ﴾ ۳۲۱۶.

۲۸ ـ سورهٔ قصص، آیهٔ ۲۲؛ ﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ ۳۰۹۶.

۲۸ ـ سورهٔ قصص، آیهٔ ۲۸؛ ﴿قَالَ ذَٰلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾ ۳۰۹۶.

۲۸ ـ سورهٔ قصص، آیهٔ ۳۱؛ ﴿وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِراً وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ﴾ ۳۰۸۲، ۳۰۹۱، ۳۰۸۲، ۳۰۹۱.

۲۸ ـ سورهٔ قصص، آیهٔ ۶۱؛ ﴿أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْداً حَسَناً فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ﴾ ۳۲۹۹.

۲۸ ـ سورهٔ قصص، آیهٔ ۶۶؛ ﴿فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ﴾ ۳۷۹.

۲۸ ـ سورهٔ قصص، آیهٔ ۷۷؛ ﴿وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ ۲۹۰۱.

۲۸ ـ سورهٔ قصص، آیهٔ ۸۲؛ ﴿وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ اللهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيْكَأَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ ۳۴۳۳، ۳۴۴۸.

۲۸ ـ سورهٔ قصص، آیهٔ ۸۳؛ ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوّاً فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَاداً وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ ۳۴۳۶.

۲۸ ـ سورهٔ قصص، آیهٔ ۸۵؛ ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَى مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَى وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ ۳۳۰۰، ۳۳۱۲، ۳۴۰۳، ۳۴۰۵.

۲۹ ـ سورهٔ عنکبوت، آیهٔ ۱؛ ﴿الم﴾ ۱۱۸۳.

۲۹ ـ سورهٔ عنکبوت، آیهٔ ۲؛ ﴿أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ﴾ ۱۱۸۳، ۲۶۷۰، ۲۷۴۶، ۳۵۳۶.

۲۹ ـ سورهٔ عنکبوت، آیهٔ ۱۴؛ ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحاً إِلَى قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَاماً فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ ۱۶۵۵.

وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزاً عَظِيماً﴾ ۳۰۸۹، ۳۰۹۱.

۳۳ ـ سورهٔ احزاب، آیهٔ ۷۲؛ ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُوماً جَهُولاً﴾ ۱۶۸۳.

۳۴ ـ سورهٔ سبا، آیهٔ ۱۲؛ ﴿وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ ۲۳۵۲.

۳۴ ـ سورهٔ سبا، آیهٔ ۱۵؛ ﴿لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ﴾ ۱۵۴۵.

۳۴ ـ سورهٔ سبا، آیهٔ ۱۶؛ ﴿فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَى أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ﴾ ۱۵۴۸.

۳۴ ـ سورهٔ سبا، آیهٔ ۱۷؛ ﴿ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكَفُورَ﴾ ۱۵۴۸.

۳۴ ـ سورهٔ سبا، آیهٔ ۱۸؛ ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرىً ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَأَيَّاماً آمِنِينَ﴾ ۱۵۴۶، ۱۸۲۶، ۳۰۱۸.

۳۴ ـ سورهٔ سبا، آیهٔ ۱۹؛ ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ ۱۵۴۶، ۱۵۴۷، ۱۶۳۸.

۳۴ ـ سورهٔ سبا، آیهٔ ۲۸؛ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيراً وَنَذِيراً وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ۳۴۰۲.

۳۴ ـ سورهٔ سبا، آیهٔ ۵۱؛ ﴿وَلَوْ تَرَى إِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ﴾ ۲۵، ۲۷۹۲، ۲۷۹۳، ۲۸۲۱، ۲۷۹۳، ۳۳۶۴.

۳۴ ـ سورهٔ سبا، آیهٔ ۵۲؛ ﴿وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ﴾ ۲۵، ۲۷۹۲، ۲۷۹۳.

۳۴ ـ سورهٔ سبا، آیهٔ ۵۳؛ ﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ﴾ ۲۷۹۳، ۲۷۹۴.

الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ ۲۸۰۱، ۲۸۸۳، ۲۹۸۶.

۴۲ ـ سورهٔ شوری، آیهٔ ۱۱: ﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجاً وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجاً يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ ۳۳۸۱.

۴۲ ـ سورهٔ شوری، آیهٔ ۱۷: ﴿اللهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾ ۳۱۹۰.

۴۲ ـ سورهٔ شوری، آیهٔ ۱۸: ﴿يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾ ۶۰۰، ۳۱۹۰.

۴۲ ـ سورهٔ شوری، آیهٔ ۲۳: ﴿ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْراً إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْناً إِنَّ اللهَ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾ ۲۹۲، ۱۰۸۴.

۴۲ ـ سورهٔ شوری، آیهٔ ۴۱: ﴿وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ﴾ ۶۲۳.

۴۳ ـ سورهٔ زخرف، آیهٔ ۲۸: ﴿وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ ۴۶، ۴۹، ۱۸۱۲، ۳۳۱۴.

۴۳ ـ سورهٔ زخرف، آیهٔ ۵۱: ﴿وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ ۱۵۳۹، ۱۵۳۹.

۴۳ ـ سورهٔ زخرف، آیهٔ ۵۷: ﴿وَقَالُوا أَآلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلاً بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾ ۱۸۱۵.

۴۳ ـ سورهٔ زخرف، آیهٔ ۶۱: ﴿وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ ۳۹۶.

۴۳ ـ سورهٔ زخرف، آیهٔ ۶۵: ﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيمٍ﴾ ۲۷۹۷.

۴۳ ـ سورهٔ زخرف، آیهٔ ۷۱: ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا

۴۷ ـ سورهٔ محمد، آیهٔ ۱۹؛ ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَـهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ﴾ ۳۱۰۶.

۴۸ ـ سورهٔ فتح، آیهٔ ۱؛ ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحاً مُبِيناً﴾ ۲۵۱۴، ۳۲۴۰.

۴۸ ـ سورهٔ فتح، آیهٔ ۲؛ ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطاً مُسْتَقِيماً﴾ ۳۲۴۰.

۴۸ ـ سورهٔ فتح، آیهٔ ۱۰؛ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْراً عَظِيماً﴾ ۳۱۹۹.

۴۸ ـ سورهٔ فتح، آیهٔ ۲۳؛ ﴿سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلاً﴾ ۱۱۵۸، ۱۲۹۵.

۴۸ ـ سورهٔ فتح، آیهٔ ۲۵؛ ﴿هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ مَعْكُوفاً أَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَئُوهُمْ فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَاباً أَلِيماً﴾ ۱۱۶۵.

۴۸ ـ سورهٔ فتح، آیهٔ ۲۹؛ ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعاً سُجَّداً يَبْتَغُونَ فَضْلاً مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَاناً سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْراً عَظِيماً﴾ ۷۱۹.

۴۹ ـ سورهٔ حجرات، آیهٔ ۴؛ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ ۳۴۱۲.

۴۹ ـ سورهٔ حجرات، آیهٔ ۱۳؛ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوباً وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ ۱۷۹.

۵۰ ـ سورهٔ ق، آیهٔ ۱۵؛ ﴿أَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾

بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ﴾ ۱۷۵۴، ۱۷۵۵.

۵۷ ـ سورهٔ حدید، آیهٔ ۱۷؛ ﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ ۲۴، ۱۸۹، ۲۱۴، ۶۱۳.

۵۷ ـ سورهٔ حدید، آیهٔ ۲۱؛ ﴿سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ ۳۴۰۷.

۵۷ ـ سورهٔ حدید، آیهٔ ۲۵؛ ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ ۳۱۷۲، ۳۱۷۳.

۵۸ ـ سورهٔ مجادله، آیهٔ ۱۰؛ ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئاً إِلَّا بِإِذْنِ اللهِ وَعَلَى اللهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ۳۰۵۰.

۵۸ ـ سورهٔ مجادله، آیهٔ ۲۲؛ ﴿لَا تَجِدُ قَوْماً يُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ۱۳، ۳۰۰، ۸۰۱، ۳۰۹۱.

۵۹ ـ سورهٔ حشر، آیهٔ ۷؛ ﴿مَا أَفَاءَ اللهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللهَ إِنَّ اللهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ ۳۵۲.

۵۹ ـ سورهٔ حشر، آیهٔ ۲۱؛ ﴿لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعاً مُتَصَدِّعاً مِنْ خَشْيَةِ اللهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ۲۹۱۰.

۶۱ ـ سورهٔ صف، آیهٔ ۸؛ ﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ ۴۷۹، ۶۲۷، ۳۴۳۹.

۶۱ ـ سورهٔ صف، آیهٔ ۹؛ ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ ۹۹، ۳۳۹۷.

۶۲ ـ سورهٔ جمعه، آیهٔ ۲؛ ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولاً مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ ۱۷۲۸.

۶۲ ـ سورهٔ جمعه، آیهٔ ۳؛ ﴿وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ۱۷۲۷.

۶۲ ـ سورهٔ جمعه، آیهٔ ۴؛ ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ ۲۱۱۳، ۲۲۱۳، ۲۲۱۶، ۲۳۰۷، ۲۳۱۷.

۶۳ ـ سورهٔ منافقون، آیهٔ ۴؛ ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسَنَّدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَاتَلَهُمُ اللهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ ۳۵۱.

۶۵ ـ سورهٔ طلاق، آیهٔ ۱؛ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْراً﴾ ۳۲۳۲، ۳۲۳۳.

۶۵ ـ سورهٔ طلاق، آیهٔ ۲؛ ﴿فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلّٰهِ ذَلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجاً﴾ ۳۲۳۲، ۳۵۱۶.

۶۵ ـ سورهٔ طلاق، آیهٔ ۳؛ ﴿وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْراً﴾ ۳۰۷۳.

۶۷ ـ سورهٔ ملک، آیهٔ ۳۰؛ ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْراً فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ﴾ ۶۱۳، ۸۰۶.

۶۸ ـ سورهٔ قلم، آیهٔ ۴؛ ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ ۳۹۱، ۷۰۵، ۱۷۹۵.

۷۰ ـ سورهٔ معارج، آیهٔ ۱؛ ﴿سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ﴾ ۲۸۰۲.

۷۰ ـ سورهٔ معارج، آیهٔ ۴؛ ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ

فهرست احادیث

فهرست احادیث عربی

فهرست احادیث فارسی

فهرست اسامی ائمه و پیامبران علیهم‌السلام

اسامی ائمه علیهم السلام

«از آن رو که نام نامی حضرت بقیة الله در بیشتر صفحات کتاب ذکر شده بود، از ارجاع به نام آن بزرگوار خودداری شد»

۲۶۶۰، ۲۶۶۱، ۲۶۷۴، ۲۶۷۷، ۲۶۸۶،
۲۶۹۴، ۲۶۹۸، ۲۶۹۹، ۲۷۰۰، ۲۷۰۸،
۲۷۱۵، ۲۷۱۶، ۲۷۱۷، ۲۷۱۸، ۲۷۱۹،
۲۷۲۰، ۲۷۲۱، ۲۷۲۳، ۲۷۲۵، ۲۷۲۷،
۲۷۲۸، ۲۷۳۲، ۲۷۳۸، ۲۷۴۰،
۲۷۴۱، ۲۷۵۰، ۲۷۵۴، ۲۷۵۵، ۲۷۵۹،
۲۷۶۵، ۲۷۶۹، ۲۷۷۴، ۲۷۷۵،
۲۷۸۰، ۲۷۸۲، ۲۷۹۸، ۲۸۰۵، ۲۸۰۶،
۲۸۰۷، ۲۸۰۸، ۲۸۰۹، ۲۸۱۱، ۲۸۱۲،
۲۸۱۳، ۲۸۲۳، ۲۸۲۴، ۲۸۲۷،
۲۸۲۸، ۲۸۳۳، ۲۸۳۸، ۲۸۳۹،
۲۸۴۰، ۲۸۴۱، ۲۸۴۴، ۲۸۴۵، ۲۸۴۶،
۲۸۴۷، ۲۸۴۸، ۲۸۵۰، ۲۸۵۱،
۲۸۵۳، ۲۸۵۴، ۲۸۵۵، ۲۸۵۶،
۲۸۶۳، ۲۸۶۵، ۲۸۷۱، ۲۸۷۳،
۲۸۹۵، ۲۸۹۹، ۲۹۰۲، ۲۹۰۳، ۲۹۰۶،
۲۹۰۷، ۲۹۰۸، ۲۹۱۱، ۲۹۱۲، ۲۹۱۴،
۲۹۱۶، ۲۹۱۷، ۲۹۲۱، ۲۹۲۵، ۲۹۲۷،
۲۹۴۵، ۲۹۴۶، ۲۹۴۷، ۲۹۶۰، ۲۹۶۹،
۲۹۷۷، ۲۹۸۰، ۲۹۸۱، ۲۹۸۲، ۲۹۸۴،
۲۹۸۶، ۲۹۸۹، ۲۹۹۰، ۲۹۹۲، ۲۹۹۸،
۲۹۹۹، ۳۰۰۰، ۳۰۰۶، ۳۰۰۹، ۳۰۱۰،
۳۰۱۲، ۳۰۱۶، ۳۰۲۰، ۳۰۲۲، ۳۰۲۴،
۳۰۲۵، ۳۰۲۶، ۳۰۲۸، ۳۰۲۹، ۳۰۳۰،
۳۰۳۱، ۳۰۳۴، ۳۰۴۱، ۳۰۴۲، ۳۰۴۳،
۳۰۴۶، ۳۰۴۸، ۳۰۴۹، ۳۰۵۲، ۳۰۵۳،
۳۰۵۴، ۳۰۵۹، ۳۰۶۰، ۳۰۶۵، ۳۰۶۸،
۳۰۶۹، ۳۰۷۱، ۳۰۷۲، ۳۰۷۴، ۳۰۷۶،
۳۰۸۰، ۳۰۸۱، ۳۰۹۶، ۳۰۹۷، ۳۱۰۰،
۳۱۰۶، ۳۱۰۸، ۳۱۲۴، ۳۱۵۸، ۳۱۵۹،
۳۱۶۰، ۳۱۶۲، ۳۱۶۴، ۳۱۶۷، ۳۱۶۸،
۳۱۶۹، ۳۱۷۰، ۳۱۷۱، ۳۱۷۲، ۳۱۷۳،
۳۱۷۵، ۳۱۷۷، ۳۱۷۸، ۳۱۷۹، ۳۱۸۲،
۳۱۸۵، ۳۱۹۲، ۳۱۹۶، ۳۱۹۷، ۳۱۹۹،
۳۲۰۰، ۳۲۰۱، ۳۲۰۵، ۳۲۰۶، ۳۲۰۷،
۳۲۰۸، ۳۲۰۹، ۳۲۱۲، ۳۲۱۴، ۳۲۱۵،
۳۲۱۷، ۳۲۲۰، ۳۲۲۱، ۳۲۲۳، ۳۲۲۴،
۳۲۲۵، ۳۲۲۶، ۳۲۲۷، ۳۲۲۹،
۳۲۳۴، ۳۲۳۵، ۳۲۳۶، ۳۲۳۸،
۳۲۳۹، ۳۲۴۰، ۳۲۴۱، ۳۲۴۵، ۳۲۴۶،
۳۲۴۹، ۳۲۵۰، ۳۲۶۷، ۳۲۶۸،
۳۲۷۰، ۳۲۸۸، ۳۳۰۱، ۳۳۰۷، ۳۳۰۹،
۳۳۱۰، ۳۳۱۵، ۳۳۱۶، ۳۳۱۸، ۳۳۱۹،
۳۳۲۰، ۳۳۳۴، ۳۳۳۶، ۳۳۴۲،
۳۳۵۴، ۳۳۵۹، ۳۳۶۱، ۳۳۶۵،
۳۳۷۰، ۳۳۷۵، ۳۳۷۶، ۳۳۷۸،
۳۴۰۴، ۳۴۰۵، ۳۴۰۶، ۳۴۰۸، ۳۴۰۹،
۳۴۱۳، ۳۴۲۵، ۳۴۲۶، ۳۴۳۲،

اسامی پیامبران علیهم‌السلام

اسامی مبارک حضرت ولی عصر (عجّل الله تعالی فرجه الشریف)

تمامی اسامی، القاب و کنیه‌های آن حضرت در بساط دوم، عبقریّهٔ سوم آورده شده است

«م ح م د»
ابو ابراهیم
ابوالحسین
ابوالقاسم
ابوبکر
ابوتراب
ابو جعفر
ابوصالح
ابوعبدالله
ابو محمّد
احسان
احمد
اُذُن سامعه
اصل
السلطان المأمول
الفرج الاعظم
المصباح الشّدید الضّیاء
امیرالامره
اوقید مو
ایدی

ایزد شناس
ایزد نشان
ایستاده
بئر معطّله
باسط
برهان‌الله
بقیّة الانبیاء
بقیةالله
بلدالامین
بندهٔ یزدان
بهرام
پرویز
تالی
تأیید
تمام
ثائر
جابر
جعفر
جمعه
جَنْبْ

طالب التّراث

طريد

عاقبة الدار

عالم

عبدالله

عدل

عزّة

عصر

عين

غايب

غاية الطّالبين

غاية القصوى

غريم

غلام

غليل

غوث

غوث الفقراء

غيب

فتح

فجر

فرج المؤمنين

فرخنده

فردوس الاكبر

فقيه

فيذموا

فيروز

قائم الزمان

«قائم» صلوات الله عليه

قابض

قاتل الكفره

قاطع

قسط

قطب

قوّة

قيامت

قيّم الزّمان

كارّ

كاشف الغطاء

كلمة الحق

كمال

كوكما

كيقباد دوم

لسان الصدق

لنديطارا

لوای اعظم

ماشع

ماء معين

مأمور

مأمول
مبدء الآیات
مبلی السرائر
مجازی بالاعمال
محسن
مخبر بما یعلن
مدبّر
مسیح الزمان
مضطر
مظهر الفضایح
مفرّج اعظم
مفضل
مقتصر
مقدرة
منّان
منتظر
منتقم
منصور
منعم
من لم یجعل الله له شبیهاً
منیة الصابرین
موتور
موعود

مهدی صلوات الله علیه
مهمید الآخر
میزان الحق
مؤمَّل
ناحیهٔ مقدّسه
ناطق
ناقور
نجم
نفس
نور آل محمد
نور الاتقیاء
نور الاصفیاء
نهار
وارث
واقیذ
وتر
وجه
ولی الله
وهوه ل
هادی
یدالباسطه
یعسوب الدین
یمین

فهرست اماکن

فهرست اماکن

فهرست کتب و مقالات

کتب و مقالات

فهرست اشعار

اشعار فارسی

اشعار عربی

فهرست اشخاص

فهرست اشخاص

العبقري الحسان في احوال مولانا صاحب الزمان عجل الله فرجه

العبقری الحسان فی احوال مولانا صاحب الزمان

فهرست کلمات مشکل

فهرست کلمات مشکل

آمال: **آرزوها.**

ابتهال: **به زاری دعا کردن، اخلاص ورزیدن.**

اتعاب: **در رنج انداختن.**

اتکال: **اعتماد کردن به کسی، تسلیم شدن.**

اتکال: **اعتماد کردن، تسلیم شدن.**

احتراز: **پرهیز کردن.**

احفاد: **فرزندزادگان، به خدمت شتافتن کسی.**

احقاف: **تل‌های ریگ.**

احمر: **سرخ.**

اخضر: **سبز.**

اذفر: **تند بو.**

ارتداع: **باز داشته شدن، آلوده شدن.**

ارجاس: **ناپاکیها.**

ازهر: **درخشان**

استبعاد: **دور شمردن، گمان نبردن.**

استبعاد: **دوری جستن.**

استتار: **پوشیده گردیدن، در پرده شدن.**

استخفاف: **خوار کردن.**

استصواب: **صواب شمردن، راست دیدن فعل کسی.**

استضائه: **روشن کردن.**

استطاله: **دراز شدن، گردن کشی کردن.**

استظهار: **یاری خواستن.**

استعلام: **پرسیدن از چیزی.**

استغراب: **عجیب و غریب شمردن، بعید داشتن.**

استفسار: **تفسیر خواستن، بیان کردن.**

استفهام: **مفهوم خواستن.**

استکانت: **تضرع، فروتنی.**

استنکار: **ناشناختن، انکار کردن.**

استیحاش: **اندوهگین شدن.**

استیذان: **اجازه خواستن.**

استیفا: **تمام گرفتن.**

استیناس: **مأنوس شدن.**

استیناف: **از نو گرفتن.**

اسفر: **سفیدی که به سرخی زند.**

اشتداد: **استوار شدن، سخت‌گرفتن.**

اشنع: **زشت.**
اصطناع: **برگزیدن، اختیار کردن.**
اصقاع: **نواحی، اطراف.**
اضائه: **روشن شدن.**
اطناب: **مبالغه کردن.**
اعاظم: **بزرگان.**
اعانت: **امداد، حمایت.**
اعتذار: **شکایت نمودن.**
اعتساف: **بیراه رفتن.**
اعتساف: **بیراه رفتن.**
اعوجاج: **کژی.**
اغماض: **چشم پوشیدن.**
اقتصار: **اکتفا کردن به چیزی.**
اکسیر: **کیمیا، دارویی که به آن مس و جز آن به زر و سیم بدل کنند.**
الحاح: **پافشاری.**
اناطت: **تعلیق.**
انتفاع: **سود یافتن، نفع گرفتن.**
انحاس: **نامبارکیها.**
اندراس: **ناپدید گردیدن.**
انسداد: **مسدود شدن، بسته شدن.**
انقیاد: **فروتنی نمودن، گردن نهادن.**
اوطان: **سرزمین‌ها.**
ایحاش: **بی‌توشه گردیدن، اندوهگین کردن، ویران گردیدن.**
ایصال: **رسانیدن.**
باذخ: **عزت بلند، شرف بلند.**

بالطوع: **فرمانبرداری از روی میل و رغبت.**
بثیر: **بسیار، کثیر.**
بساط: **فرش، گستردنی، زمین هموار.**
بطانت: **پر شدن شکم از طعام.**
بطانه: **پر شدن شکم، آستر جامه.**
تأنی: **آرامش.**
تثبت: **تأنی، شتاب نکردن.**
تجشمات: **سختیها، رنجها.**
تجشم: **رنج کشیدن.**
تحریص: **برانگیختن.**
تحسر: **حسرت خوردن.**
تحیر: **سرگردانی.**
تخطی: **خطا کردن، سرپیچی.**
تدلیس: **پنهان کردن.**
تدویر: **گرد کردن، چرخ زدن.**
تذلل: **فروتنی کردن.**
ترحیب: **مرحبا گفتن.**
ترحیب: **مرحبا گفتن.**
ترقب: **گوش دادن.**
ترقیم: **کتابت کردن.**
تزایل: **پراکنده شدن، شرم داشتن از کسی.**
تستر: **پوشیده شدن.**
تسدیس: **شش گوشه کردن.**
تشبث: **تمسک جستن، درآویختن.**

تشفی: **شفا جستن.**

تصفح: **صفحه صفحه نگریستن، تأمل کردن در چیزی.**

تضلیل: **گمراه ساختن.**

تطویل: **دراز کردن.**

تعاطی: **به ناحق گرفتن چیزی.**

تعذر: **ممتنع بودن، دشوار شدن کار.**

تعشی: **شام خوردن، شبکور شدن.**

تعیش: **زندگی، اسباب معیشت ساختن.**

تغلیظ: **درشت کردن چیزی بر کسی.**

تغنی: **سراییدن.**

تفتیش: **کاویدن، جستجو کردن.**

تفریج: **دور کردن اندوه.**

تفسیق: **فاسق خواندن.**

تفوّه: **حقیر گشتن، کهنه گردیدن، سخن گفتن.**

تفویض: **حاکم گردانیدن کسی در کاری.**

تقاعد: **نرساندن حق کسی به او، تغافل، سستی.**

تقبیل: **بوسه دادن.**

تکالب: **جنگ و بدی کردن با هم، شدید شدن حرص مردم بر دنیا.**

تلبیس: **پوشیدن حقیقت، درآمیختن.**

تلطیف: **نرمی، آرامش.**

تمرد: **سرپیچی.**

تمشیت: **جاری کردن، آراستگی.**

تمویهات: **خبر دادن خلاف، زراندودگی.**

تمهید: **مقدمه.**

تنطق: **سخنوری.**

تنقیح: **پیراستن، خالص کردن.**

تنقیه: **صافی، پاک کردن.**

توارد: **با هم به یک جا فرود آمدن.**

توثیق: **استوار کردن.**

توقیت: **وقت نهادن.**

توقیر: **بزرگ داشتن.**

ثغور: **سرحدات، مرزها.**

ثغور: **سرحدات، مرزها.**

ثمین: **گرانبها.**

جزاف: **سهل انگاری کردن، به گزاف گرفتن.**

جواسیس: **جمع جاسوس.**

چلیپا: **صلیب.**

حجال: **درخشندگی.**

حُجُب: **پرده‌ها**

حجر: **باز داشتن، عقل، کنار مردم.**

حذاقت: **زیرکی، استادی.**

حسان: **نیکو**

حضیض: **پستی زمین، نشیب زمین.**

حظ: **بهره، نصیب.**

حظیره: **جای شتر.**

حلیه: **زینت**

حیازت: **گرد آوردن چیزی.**

حیز: **مکان.**

حیز: **مکان.**

حیلولت: **حایل شدن میان دو چیز.**

خائب: **ترسان.**

خبط: **سخت زدن کسی.**

خزف: **به دست و پا رفتن.**

خلجان: **مودت، رغبت.**

خلطه: **آمیزش.**

خلطه: **آمیزش.**

درفش: **پرچم.**

دنائت: **بی باک گردیدن، فرومایه شدن.**

دهشت: **حیرت، سراسیمگی.**

دهلیز: **مکانی که میان دروازه و خانه باشد.**

ذراری: **فرزندان.**

ذریه: **نسل.**

ذمیمه: **پست شمرده شده.**

راعی: **چوپان.**

رافضه: **شیعه.**

رشیقه: **نیکو قامت.**

رضاع: **شیر خوار.**

رغیف: **ستبرکردن، گرده نان که برای پختن قدری پهن کرده باشند.**

رفرفه: **بساط گرانمایه.**

رفه: **تن آسانی، فراخ و آسان شدن زندگانی.**

رقاب: **ترسیدن، گردن.**

رهبت: **بیم، ترس.**

رهط: **دویدن، لقمه بزرگ برداشتن.**

زفت: **درشت، فربه.**

سالفه: **گذشتگان.**

سخیف: **پست، بی‌ارزش.**

سدانت: **پرده داری.**

سدرة المنتهی: **درختی در بهشت**

سطوت: **حمله بردن.**

سطوع: **منتشر کردن، بلند شدن.**

سعایت: **خراج و باج گرفتن.**

سفاک: **بی پروا.**

شامخ: **والا، بلند مرتبه.**

شذوذ: **نادر، غریب شدن.**

شنایع: **زشتیها.**

شوایب: **آلودگیها.**

صایب: **راست.**

صایم: **روزه‌دار.**

صباوت: **خردسالی.**

صبیحه: **طلوع، صبحدم**

صعوبت: **مشکل گردیدن.**

صقع: **گوشه زمین.**

صقع: **گوشه زمین.**

صنادید: **بزرگان.**

صواب: **صحیح، درست.**

صیاغت: **آراستن، زرگری.**

ضیاع: **هلاک شدن، تلف گردیدن.**

طغات: **ظالمان.**

طفیل: **ریزه خوار.**

طوالع: **جمع طالع، فال.**

عادم النظیر: **بی‌نظیر**

عاهت: **فساد.**

عبقری: **باغ**

عتاق: **آزاد گردیدن.**

عجالت: **ما حضر از طعام، هر چه به شتاب حاضر شده.**

عصابه: **دستمالی که هنگام درد به سر می‌بندند**

عصبه: **گروه.**

عقارات: **نشانی‌ها.**

عقار: **نازا شدن زن، در پی شکار رفتن، نشانه.**

عقال: **خردمندان.**

عقیب: **در پی.**

عقیقه: **قربانی کردن گوسفند.**

عکاظ: **بازار.**

عنیف: **درشت.**

عوذه: **تعویذی که انسان برای جلوگیری از ترس یا جنون یا نظر کردن می‌نویسد و بر خود می‌آویزد.**

غباوت: **کند ذهنی.**

فارط: **پیشی گیرنده.**

فاره: **حاذق، زیرک.**

فایز: **رستگار.**

فترت: **زمان میان دو پیامبر، سستی، ضعف.**

فتور: **آرام شدن، نرم شدن.**

فحاوی: **مقصود و اهداف کلام.**

فحوای کلام: **مقصود کلام.**

فطانت: **زیرکی، دانایی.**

قادح: **طعن زننده، عیب کننده، شکاف.**

قالع: **برکننده.**

قذارات: **ناپاکی‌ها.**

قذارات: **ناپاکی‌ها، پلیدی‌ها.**

قشعریره: **لرزه، برخاستن موی بر اندام.**

قصوی: **آرزوی دور.**

قماط: **دزدان، دست بند.**

قویم: **نیکو قامت.**

کلال: **رنجور و ناتوان گردیدن.**

کلفت: **سختی.**

کنف: **شرم زده، ریسمان.**

لئامت: **حسادت، بخل.**

لایح: **آشکار، ظاهر.**

لبیب: **خردمند.**

لقاط: **پشاپیش، مقابل.**

ماضیه: **گذشته.**

مأذون: **اذن داده شده.**

مبتدع: **بدعت کننده، تازه پیدا شده.**

مبتهج الحال: **خوشحال.**

مبتهج: **خوشحال.**

مبدع: **ابداع کننده، اختراع کننده.**

مستجاهرین: **فاسقین، آشکار کنندگان.**

متحسر: **دریغ خورنده.**

مترددین: **سر گشته گان، مشکوکین.**

متسلی: **تسلی داده شده، بی غم.**

متشتت: **پراکنده، پریشان.**

متعذر: **مشکل، محال.**

متعسر: **دشوار، سخت.**

متکفل: **عهده‌دار، مسوؤل.**

متکون: **شکل گرفته شده، موجود شده.**

متمثل: **اقامه مثل کردن، مثل زدن.**

متهور: **بی باک.**

مثوبت: **جزای نیکی.**

مجازفات: **گزافه گویی‌ها.**

محاذی: **برابر شونده.**

محاذیر: **مشقتها، رنجها.**

محرفه: **تحریف کننده.**

محفوف: **احاطه شده.**

مخارفت: **معامله خریف کردن با کسی.**

مخزول: **شکسته پشت.**

مخلد: **جاودان، همیشگی.**

مدلول: **مضمون، مفاد.**

مذیل: **بی قرار، فاش کننده راز.**

مستأصل: **ناامید، از بیخ برکنده شده.**

مستحسن: **نیکو شمرنده، نیکو شمرده شده.**

مستعار: **عاریت گرفته شده.**

مستفسر: **تفسیر خواهنده، پژوهنده.**

مستنکر: **جاهل نسبت به امری.**

مستهجن: **قبیح، مکروه.**

مسطور: **نوشته شده، مکتوب.**

مسفورات: **نوشته جات.**

مسفوک: **ریخته.**

مسکه: **مشک**

مسلک: **روش**

مشبع: **فراوان.**

مشتعل: **سوزان.**

مشؤوم: **بد فال، ناخجسته.**

مصاب: **اصابت، موضع ریختن آب.**

مصادفت: **یافتن، دیدن.**

مصارعت: **جهد، کوشش.**

مصافحت: **دست یکدیگر را گرفتن.**

مصلوب: **بر دار کشیده شده.**

مضجع: **خوابگاه، بارگاه.**

مضمحل: **محو شونده.**

مضمحل: **نابود شونده.**

مطرز: **جامه منقش، نگار ساز.**

معارضه: **رویارویی دو خصم، برگشتن.**

معتذر: **عذر خواهنده.**

معزول: **باز داشته شده، برکنار شده.**

معنونه: **دارای عنوان.**

مغبوط: **محسود.**

مغلول: **دست بسته شده.**

مغموم: **غمگین.**

مغنی: **سرودگوی، بی‌نیاز کننده.**

مفترض الطاعة: **کسی که اطاعتش واجب است.**

مفتری: **بهتان زننده.**

مقتضی: **تقاضا.**

مقهور: **شکست خورده.**

مکرمت: **بزرگی، جوانمردی.**

ملاذ: **ملجاء، پناهگاه.**

ملاعبت: **بازی، شوخی.**

ملوث: **آلوده.**

ممر: **محل عبور و مرور.**

ممطوره: **زمین باران رسیده.**

مناص: **گریختن، جدا گردیدن.**

منتحل: **چیز کسی را جهت خود دعوی کننده.**

منجز: **وفا کننده وعده.**

مندرس: **کهنه، محو شده.**

منصه: **جای ظاهر.**

منطوی: **به هم پیچیده شده.**

منقاد: **مطیع.**

منقصت: **نقصان، عیب.**

منقضی: **از بین رونده.**

منکشف: **کشف شده، آشکار شده.**

منوال: **روش، طریق.**

منهتک: **بی پروا، پرده دریده شونده.**

منهزم: **شکست خورده، مغلوب شده.**

منیعه: **استوار، بلند مرتبه.**

منیف: **پاک، بزرگ.**

منیفه: **پاک، بلند.**

مودوعه: **آرامش، سکینه.**

موذیات: **جانوران زیانکار.**

مهابت: **ترس، پرهیز.**

مهبط: **جای فرود آمدن.**

مؤدی: **امداد کننده، ادا شده، ادا کننده.**

نجمه: **ستاره.**

نزهت: **خوشحالی.**

نزیل: **مهمان.**

نصوص: **کلام صریح و آشکار.**

نضج: **شکل گرفتن.**

نعوت: **نشانها، توصیفات.**

نهب: **غنیمت.**

نهب: **غنیمت.**

نهج: **شیوه، روش.**

نهج: **شیوه، روش.**

وتیره: **زیادی در کینه و ستم، دو رکعت نماز نافله.**

وثاق: **ریسمان، بند، خانه.**

همیان: **کمربند، کیسه پول.**

هودج: **کجاوه‌ای که در آن زنان نشینند.**

یاقوته: **یاقوت**

فهرست مندرجات

فهرست مندرجات

بساط اول

عبقریّه اوّل

[بشارت ظهور در قرآن کریم]

عبقریّه دوّم

[بشارت ظهور در اخبار معراجیّه]

عبقریّه سوّم

[بشارت ظهور در لوح فاطمه]

عبقریّه چهارم

[بشارات دیگر از خدای عزوجل]

عبقریّهٔ پنجم

[بشارت ظهور در صُحُف الهی]

عبقریّه ششم

[بشارت ظهور در تورات]

عبقریّه هفتم

[بشارت ظهور در کتب دیگر انبیا]

عبقریّه هشتم

[بشارت ظهور در اناجیل اربعه]

عبقریّه نهم

[بشارت ظهور پس از حضرت عیسی(ع)]

عبقریّه دهم

[بشارت ظهور در کتب متفرقهٔ دیگر]

عبقریّه یازدهم

[بشارات متفرقه]

عبقریّهٔ دوازدهم

[بشارت ظهور پس از طلوع اسلام]

عبقریّهٔ سیزدهم

[بشارت ظهور در کلام رسول اکرم(ص)]

عبقریّه چهاردهم

[روایات عامّه در بشارت ظهور]

عبقریّه پانزدهم

[روایات خاصه در بشارت ظهور]

عبقریهٔ شانزدهم

[بشارت ظهور از ائمهٔ معصومین(ع)]

عبقریهٔ هفدهم

[حضرت حجّت و بشارت ظهور خویشتن]

بساط دوم

عبقریّهٔ اوّل

[تشرّف نرجس خاتون خدمت امام(ع)]

عبقریّهٔ دوّم

[ولادت حضرت حجّت(ع)]

عبقريّهٔ سوّم

[اسامی، القاب و کنیه‌های آن بزرگوار]

فأرهٔ اوّل

فارهٔ دوّم

فأرهٔ سوّم

عبقریّهٔ چهارم

[نام اصلی حضرت و احکام آن]

عبقریّهٔ پنجم

[شمایل حضرت بقیة الله(ع)]

عبقریهٔ ششم

[موافقین با شیعه از علمای عامّه]

عبقریهٔ هفتم

[موافقین با شیعه از علمای عامّه]

عبقریّهٔ هشتم

[اخبار عامّه در اثبات حجّة بن الحسن(ع)]

عبقریهٔ نهم

[روایات خاصّه]

عبقريّهٔ دهم

[معجزات]

[معجزات حضرت ولی عصر(ع)]

بساط سوم

عبقریّهٔ اوّل

[بیان اختلافات درباره موعود]

عبقریهٔ دوّم

[تعیین شخص حضرت حجّت(ع)]

عبقريّهٔ سوّم

[ردّ شبهات مخالفين]

عبقریّهٔ چهارم

[غیبت حجّت‌های الهی]

عبقریّهٔ پنجم

[احوالات معمّرین]

عبقریّهٔ ششم

[شبهات طایفه غیراثنی عشریه]

عبقرية هفتم

[توضیح بعضی اخبار مشکله]

بساط چهارم

عبقریهٔ اوّل

[تشرّف یافتگان در زمان حضرت عسکری(ع)]

عبقریّهٔ دوّم

[تشرّف در زمان غیبت صغری]

عبقریّهٔ سوّم

[تشرّف در غیبت صغری]

عبقریّهٔ چهارم

[نواب اربعه]

مسند اوّل

مسند دوّم

[کارکنان خاصه نواب اربعه]

مسند سوّم

[مدّعیان بابیّت و سفارت]

عبقریّهٔ پنجم

[تشرّف یافتگان در غیبت کبری]

عبقریّهٔ ششم

[تشرّف یافتگان در غیبت کبری]

عبقریّة هفتم

[تشرّف به نحو خارق عادت]

عبقریّه هشتم

[وقوف یافتگان به اثری از آثار آن جناب]

عبقریة نهم

[تشرّف در رؤیا]

عبقریّهٔ دهم

[تشرّف نزد ملازمان حضرت]

عبقریّهٔ یازدهم

[متوسّلین به حضرت]

عبقریّۀ دوازدهم

[جواب مدّعیان مشاهده]

بساط پنجم

عبقریهٔ اوّل

[غیبت حضرت، امتحان بزرگ الهی]

عبقریهٔ دوّم

[منع تعیین وقت ظهور]

عبقریّهٔ سوّم

[پاداش منتظران ظهور]

عبقريّهٔ چهارم

[وظایف مؤمنان در زمان غیبت]

عبقریّهٔ پنجم

[آیات علایم ظهور]

عبقریّهٔ ششم

[علایم عمومی ظهور]

عبقریّهٔ هفتم

[اقسام علایم ظهور]

عبقریّهٔ هشتم

[کیفیت ظهور صاحب الامر(ع)]

عبقریّهٔ نهم

[ذکر خصایص صاحب الامر(ع)]

عبقرية دهم

[اخبار زمان ظهور]

عبقریّهٔ یازدهم

[مواریث انبیا در وقت ظهور]

عبقریه دوازدهم

[علایم ظهور در حدیث مفضل]

عبقریّه سیزدهم

[رجعت و کیفیت آن]

برج اوّل

[وقوع رجعت در امم سابق]

برج دوّم

[تأویل آیات رجعت مطلقه]

برج سوّم

[آیات رجعت]

برج چهارم

[اخبار وقوع رجعت]

برج پنجم

[اخبار رجعت در امّت پیامبر(ص)]

برج ششم

[زیارات دالّ بر رجعت]

برج هفتم

[دعاهای رجعت]

برج هشتم

[اخبار رجعت ائمه(ع)]

برج نهم

[مناظرات اصحاب با مخالفین رجعت]

برج دهم

[اشکالات وارده بر رجعت]

عبقریّۀ چهاردهم

[توقیعات صادره از حضرت]

رقم دوّم از توقیعات

[توقیعات صادره از ناحیه مقدسه]

فهرست منابع

منابع و مآخذ

- قرآن کریم
- ابن ابی الحدید، شرح نهج البلاغه؛ تحقیق؛ محمد ابوالفضل ابراهیم، دار احیاء الکتب العربیة، بی‌جا، بی‌تا.
- ابن عربی، محی الدین؛ الیواقیت والجواهر فی بیان عقاید الاکابر، دار احیاء التراث العربی، بیروت. بی‌تا.
- ابن منظور؛ لسان العرب، نشر ادب حوزه، قم. ۱۴۰۵ هجری قمری.
- احسایی، ابن ابی جمهور؛ عوالی اللئالی العزیزیة فی الأحادیث الدینیة، تحقیق: عراقی، مجتبی؛ چاپ سیدالشهداء، قم. ۱۴۰۳هجری قمری.
- احمد بن حنبل؛ مسند احمد، دار صادر، بیروت. بی‌تا.
- اربلی، عیسی بن ابی الفتح؛ کشف الغمه فی معرفة الائمه، دار الاضواء، بیروت. ۱۴۰۵هجری قمری.
- اصفهانی، ابی الفرج؛ مقاتل الطالبین، تحقیق؛ کاظم المظفر، موسسه دار الکتب، قم. بی‌تا.
- افراسیاب پور، علی اکبر؛ جغرافیای تاریخی نهاوند، بی نا، بی‌جا. بی‌تا.
- الازدی، ابومخنف؛ مقتل الحسین‌علیه السلام، بی نا، بی‌جا. بی‌تا.
- الاسدی الحلی، ابن البطریق؛ العمدة، تحقیق؛ جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، مؤسسه نشر اسلامی، قم، ۱۴۰۷هجری قمری.
- السلمی السمرقندی، محمد بن مسعود بن عیاش؛ التفسیر العیاشی، تحقیق؛ رسولی محلاتی، هاشم، مکتبة العلمیة الاسلامیة، تهران، بی‌تا.
- الصحاح تاج اللغة و صحاح العربیه.

- اللخمی، سلیمان بن احمد بن ایوب؛ مسند الشامیین، تحقیق؛ السلفی، عبدالمجید، مؤسسة الرسالة، بیروت. ۱۴۱۷هجری قمری.
- اللخمی طبرانی، احمد بن ایوب؛ المعجم الاوسط، تحقیق؛ حسین، ابراهیمی، دارالحرمین، بی‌جا، بی‌تا.
- انصاری شعرانی، عبدالوهاب؛ لواقح الانوار فی طبقات الاخیار (الطبقات الکبری)، دار الکتب العلمیه، بیروت. بی‌تا.
- انیس الاعلام فی نصرة الاسلام.
- بحرانی توبلی، سید هاشم؛ المحجة فیما نزل من الحجة، بی نا، بی‌جا. بی‌تا.
- بحرانی، سید هاشم؛ مدینة المعاجز، تحقیق؛ مولایی همدانی، شیخ عزت الله، مؤسسة المعارف الاسلامیه، بی‌جا. ۱۴۱۳هجری قمری.
- بخاری، محمد بن اسماعیل؛ الادب المفرد، تحقیق؛ عبدالباقی، محمد فؤاد، مؤسسة الکتب الثقافیه، بی‌جا. بی‌تا.
- برسی، حافظ رجب؛ مشارق الانوار الیقین فی اسرار امیرالمؤمنین، تحقیق؛ عاشور، علی، مؤسسة الاعلمی للمطبوعات، بیروت. ۱۴۱۹هجری قمری.
- بغدادی، ابن خشاب؛ تاریخ موالید الائمة و وفیاتهم، انتشارات کتابخانه آیت الله مرعشی، قم. ۱۴۰۶هجری قمری.
- بهبهانی، وحید؛ فوائد الرجالیه، بی نا، بی‌جا، بی‌تا.
- تاریخ الامم و الملوک.
- تاریخ علمای خراسان.
- تمیمی سمعانی، ابی سعد عبدالکریم بن منصور؛ الانساب، تعلیق؛ البارودی، عبدالله عمر، دارالجنان، بیروت. ۱۴۰۸هجری.
- ثقفی کوفی، ابراهیم بن محمد، الغارات، تحقیق؛ محدث، جلال الدین، چاپ بهمن، بی‌جا، بی‌تا.
- جامی، عبدالرحمن؛ نفحات الانس من حضرات القدس، تحقیق؛ عابدی، محمود، بی نا، بی‌جا. بی‌تا.
- جرجانی، عبدالله بن عدی؛ الکامل فی ضعفاء الرجال، تحقیق؛ زکار، سهیل، دار الفکر، بیروت. ۱۴۰۹هجری قمری.

- جنة الامان الواقية و جنة الايمان الباقية، (المصباح)، ص ۷۰۵.
- جوهری، احمد بن عیاش؛ مقتضب الاثر فی النص علی الائمة الاثنی عشر، مکتبة الطباطبایی، قم. بی‌تا.
- جوینی، علی بن محمد؛ فرائد السمطین، مؤسسة المحمودی، بیروت. ۱۳۹۸.
- حائری، ابوعلی؛ منتهی المقال فی احوال الرجال، مؤسسه آل البیت، قم. ۱۴۱۶هجری قمری.
- حاجی خلیفه؛ کشف الظنون عن اسامی الکتب و الفنون، دار احیاء التراث العربی، بی‌جا، بی‌تا.
- حافظ بخاری حنفی، محمد بن محمد؛ فصل الخطاب، بی نا، بی‌جا. بی‌تا.
- حرانی، ابن شعبه؛ تحف العقول عن آل الرسول، تحقیق؛ غفاری، علی اکبر، مؤسسه نشر اسلامی، قم. ۱۴۰۴هجری قمری.
- حرعالمی؛ الجواهر السنیه فی الاحادیث القدسیه، مکتبة المفید، قم. بی‌تا.
- حسینی، شیخ شرف الدین؛ تأویل الآیات الظاهرة فی فضائل العترة الطاهرة، تحقیق؛ مدرسة الامام المهدی، چاپ امیر، قم. ۱۴۰۷هجری قمری.
- حسینی نقوی، سید حامد؛ خلاصه عبقات الانوار، مؤسسة البعثة، قم. ۱۴۰۶ هجری قمری.
- حلی، ابن نما؛ مثیر الاحزان، بی نا، بی‌جا. بی‌تا.
- حلی، احمد بن فهد؛ عدة الداعی و نجاح الساعی، مکتبة الوجدانی، قم. بی‌تا.
- حلی، تقی الدین بن داود؛ رجال ابن داود، مطبعة الحیدریه، نجف، ۱۳۹۲هجری قمری.
- حلی، حسن بن سلیمان؛ المحتضر، مطبعة الحیدریه، نجف. ۱۳۷۰.
- حلی، حسن بن سلیمان؛ مختصر بصائر الدرجات، مطبعة الحیدریه، نجف. ۱۳۷۰ هجری.
- حمیری بغدادی، ابوالعباس عبدالله، قرب الاسناد، تحقیق؛ مؤسسه آل البیت، انتشارات مؤسسه آل البیت، قم. ۱۴۱۳هجری قمری.
- خاتون آبادی؛ کشف الحق (الاربعین)، بی نا، بی‌جا. بی‌تا.
- خزرجی، صفی الدین احمد بن عبدالله؛ تذهیب الکمال، مکتبة القاهره. بی‌تا.

● خصیبی، حسین بن حمدان؛ الهدایة الکبری، مؤسسة البلاغ، بیروت. ۱۴۱۱هجری قمری.
● خطیب بغدادی، ابی‌بکر احمد بن علی؛ تاریخ بغداد، تحقیق؛ عطا، مصطفی عبدالقادر، دارالکتب العلمیه، بیروت. ۱۴۱۷هجری قمری.
● خلکان، شمس الدین احمد بن محمد؛ وفیات الاعیان و انباء ابناء الزمان، دار صادر، بیروت. بی‌تا.
● خوارزمی، مؤفق بن احمد ؛ مقتل الحسین، انوار الهدی، بی‌جا. ۱۴۱۸هجری قمری.
● دمشقی باعونی شافعی، محمد بن احمد؛ جواهر المطالب فی مناقب امیرالمؤمنین‌علیه السلام، تحقیق؛ محمودی، محمدباقر، مجمع احیاء الثقافة الاسلامیه، قم. ۱۴۱۵هجری قمری.
● رازی، ابوالفتوح؛ روض الجنان و روح الجنان فی تفسیر القرآن، بی نا، بی‌جا. بی‌تا.
● رازی، محمد شریف، گنجینه دانشمندان، کتابفروشی اسلامیه، تهران. ۱۳۵۲.
● رازی، منتجب الدین علی بن عبیدالله بن بابویه؛ الاربعون حدثیاً، تحقیق؛ مؤسسة الامام المهدی، انتشارات مؤسسة الامام المهدی، قم. ۱۴۰۸هجری.
● راوندی، قطب الدین؛ الخرائج وا الجرایح، تحقیق؛ مؤسسة الامام المهدی، انتشارات مؤسسة الامام المهدی، قم. بی‌تا.
● راوندی، قطب الدین، الدعوات، تحقیق؛ مدرسة الامام المهدی، انتشارات مؤسسة الامام المهدی، قم، بی‌تا.
● راوندی، قطب الدین؛ قصص الانبیاء، تحقیق؛ عرفانیان، غلامرضا، مؤسسة الهادی، قم. ۱۴۱۸هجری قمری.
● روضة الواعظین، نیشابوری، محمد بن فتال؛ روضة الواعظین، تحقیق؛ خرسان، سید حسن، نشر رضی، قم. بی‌تا.
● زاری، ابوغالب؛ تاریخ آل زراره، چاپ ربانی، بی نا، بی‌جا، بی‌تا.
● زید بن علی؛ مسند زید بن علی، دار الحیاة، بیروت. بی‌تا.

- سبزواری، ملاهادی؛ شرح الاسماء الحسنی، مکتبة بصیرتی، بی‌جا. بی‌تا.
- سجستانی، سلیمان بن اشعث؛ سنن ابی داود، تحقیقی؛ اللحام، سعید محمد، دار الفکر، بیروت، ۱۴۱۰هجری قمری.
- سید ابن طاووس؛ الیقین، تحقیق؛ انصاری، دارالکتب، قم. ۱۴۱۳هـجری قمری.
- سید بن طاوس؛ اقبال الاعمال، تحقیق؛ جواد اسلامی، مکتب اعلام اسلامی، قم. ۱۴۱۴هجری.
- سید بن طاوس؛ التحصین لاسرار مازاد من اخبار، تحقیق؛ انصاری، مؤسسة دارالکتب، بی‌جا. ۱۴۱۳هـجری.
- سید بن طاوس؛ الطرائف، خیام، قم، ۱۳۷۱هـجری قمری.
- سیدبن طاوس؛ جمال الاسبوع بکمال العمل المشروع، تحقیق؛ قیومی، جواد، چاپ اختر شمال، بی نا، بی‌جا، ۱۳۷۱هجری شمسی.
- سید بن طاوس؛ سعد السعود، مکتبة الحیدریه، نجف. ۱۳۶۹.
- سید بن طاوس؛ فلاح السائل، بی نا، بی‌جا، بی‌تا.
- سیوطی، جلال الدین؛ الجامع الصغیر، دارالفکر، بیروت، ۱۴۰۱هجری.
- سیوطی، جلال الدین؛ الدر المنثور، دار المعرفة، بی‌جا، بی‌تا.
- سیوطی، جلال الدین؛ تاریخ الخلفا، تحقیق؛ نور محمد، اصح المطابع، بی‌جا. ۱۳۷۸.
- شوشتری، نورالله؛ مجالس المومنین، کتابفروشی اسلامیه، تهران. ۱۳۶۵.
- شیخ صدوق؛ الأمالی، تحقیق مؤسسة البعثة، انتشارات مؤسسة البعثة، قم. ۱۴۱۷هجری.
- شیخ صدوق؛ التوحید، تحقیق؛ حسینی تهرانی، هاشم، جماعة المدرسین، قم. ۱۳۸۷هجری قمری.
- شیخ صدوق؛ الخصال، تحقیق؛ غفاری، علی اکبر، جماعة المدرسین، قم. بی‌تا.
- شیخ صدوق؛ خصال، تحقیق؛ غفاری، علی اکبر، جماعة المدرسین، قم. بی‌تا.

- شیخ صدوق؛ علل الشرایع، مکتبة الحیدریه، نجف، ۱۳۸۶هجری قمری.
- شیخ صدوق؛ عیون اخبار الرضا، تحقیق؛ اعلمی، حسین، مؤسسة الاعلمی للمطبوعات، بیروت. ۱۴۰۴هجری قمری.
- شیخ صدوق؛ کمال الدین و تمام النعمة، دار الکتب الاسلامیة، قم، ۱۳۹۵هجری قمری.
- شیخ صدوق؛ معانی الاخبار، تحقیق؛ غفاری، علی اکبر، انتشارات اسلامی، بی‌جا. ۱۳۶۱هجری شمسی.
- شیخ صدوق؛ من لا یحضره الفقیه، تحقیق؛ غفاری، علی اکبر، جامعة المدرسین، قم. ۱۴۱۲هجری قمری.
- شیخ طوسی؛ الغیبة، مؤسسه معارف اسلامی، قم، ۱۴۱۱هجری قمری.
- شیخ طوسی؛ تهذیب الأحکام، تحقیق؛ خرسان، سید حسن، دار الکتب الاسلامیه، قم. ۱۳۶۵هجری شمسی.
- شیخ طوسی، محمد بن حسن؛ الأمالی، تحقیق مؤسسة البعثة، دار الثقافه، قم. ۱۴۱۴هجری.
- شیخ طوسی؛ مصباح المتهجد، مؤسسة فقه الشیعة، بیروت. ۱۴۱۱هجری قمری.
- شیخ کلینی؛ الکافی، تحقیق؛ غفاری، علی اکبر؛ دار الکتب الاسلامیه، بی‌جا. ۱۳۸۸هجری قمری.
- شیخ محمد بن مشهدی؛ المزار، تحقیق؛ قیومی، جواد، نشر قیومی، قم. ۱۴۱۹هجری قمری.
- شیخ مفید؛ الاختصاص، تحقیق؛ غفاری علی اکبر، جماعة المدرسین. قم. بی‌تا.
- شیخ مفید؛ الارشاد فی معرفة الحجج اللّٰه علی العباد، تحقیق مؤسسه آل البیت لتحقیق لتراث، دار المفید، بی‌جا. بی‌تا.
- شیخ مفید؛ الأمالی، تحقیق؛ غفاری، علی اکبر، جماعة المدرسین، قم. بی‌تا.
- شیخ مفید؛ الفصول المختارة، تحقیق؛ شریفی، میرعلی، دار المفید، بیروت. ۱۴۱۴هجری قمری.

- شیخ مفید؛ اوائل المقالات، تحقیق؛ انصاری زنجانی، ابراهیم، دارالمفید، بیروت. ۱۴۱۴هجری قمری.
- شیخ مفید؛ مسار الشیعه فی مختصر تواریخ الشریعة، تحقیق؛ نجف، شیخ مهدی، دار المفید، بیروت. ۱۴۱۴هجری قمری.
- صفار، محمد بن حسن؛ بصائر الدرجات، تحقیق؛ کوچه باغی، محسن، مؤسسة الاعلمی، تهران. ۱۴۰۴هجری قمری.
- صفدی، صلاح الدین؛ الوافی بالوفیات، بی نا، بی‌جا. ۱۳۹۴.
- طبرسی، احمد بن علی؛ الإحتجاج، تحقیق؛ خرسان، محمد باقر، دارالنعمان، بیروت. بی‌تا.
- طبرسی، امین الاسلام فضل بن حسن؛ تفسیر مجمع البیان، مؤسسة الاعلمی للمطبوعات، بیروت. ۱۴۱۵هجری قمری.
- طبرسی، فضل بن حسن؛ اعلام الوری باعلام الهدی، تحقیق: مؤسسه آل البیت لاحیاء التراث، انتشارات مؤسسه آل البیت، قم. ۱۴۱۷.
- طبرسی، فضل بن حسن؛ مجمع البیان فی تفسیر القرآن، مؤسسة الاعلمی للمطبوعات، بیروت. ۱۴۱۵ هجری قمری.
- طبری، احمد بن عبدالله؛ ذخائر العقبی فی مناقب ذوی القربی، مکتبة القدسی، بی‌جا، ۱۳۵۶هجری قمری.
- طبری امامی، محمد بن جریر؛ نوادر المعجزات، تحقیق؛ مؤسسة الامام المهدی، انتشارات مؤسسة الامام المهدی، قم. ۱۴۱۰هجری قمری.
- طبری شیعی، محمد بن جریر؛ دلائل الامامة، نشر مؤسسة البعثة، قم. ۱۴۱۳ هجری قمری.
- طبری، محمد بن جریر؛ المسترشد فی امامة امیرالمؤمنین، تحقیق؛ محمودی، احمد، موسسة الثقافة الاسلامیه، قم.
- طریحی، فخرالدین؛ غریب القرآن، تحقیق؛ طریحی، محمدکاظم، انتشارات زاهدی، قم. بی‌تا.
- طریحی، فخرالدین؛ مجمع البحرین، تحقیق؛ حسینی، سید احمد، مکتب نشر الثقافة، بی‌جا. ۱۴۰۸ هجری قمری.

- طوسی، ابن حمزه؛ الثاقب فی المناقب، تحقیق؛ علوان، نبیل رضا، انصاریان، قم. ۱۴۱۲هجری.
- طهرانی، آغا بزرگ؛ نقباء البشر، دار المرتضی، مشهد. بی‌تا.
- عاملی نباطی بیاضی، ابی محمدعلی بن یونس؛ الصراط المستقیم الی مستحقی التحدیم، تحقیق؛ بهبودی، محمدباقر، مکتبة المرتضویه، بی‌تا.
- عبدالرزاق، ابی بکر؛ مصنف عبدالرزاق، مجلس العلمی، بی‌جا. بی‌تا.
- عبده، شیخ محمد؛ نهج البلاغه، بی نا، بی‌جا. بی‌تا.
- عربی، محیی الدین؛ الفتوحات المکیه، بی نا، بی‌جا. بی‌تا.
- عروسی حویزی، علی بن جمعه؛ تفسیر نور الثقلین، تحقیق؛ رسولی محلاتی، هاشم، مؤسسه اسماعیلیان، قم. ۱۴۱۲هجری قمری.
- عسقلانی، ابن حجر؛ تبصیر المتنبه، مکتبة العلمیه، بیروت. بی‌تا.
- علامه حلی؛ العدد القویة، تحقیق؛ رجایی، سید مهدی، انشارات کتابخانه آیت الله مرعشی، قم. بی‌تا.
- علامه حلی؛ تذکرة الفقهاء، مکتبة الرضویه، بی‌جا، بی‌تا.
- علامه حلی؛ کشف الیقین فی فضائل امیرالمؤمنین، تحقیق؛ درگاهی، حسین، بی نا، بی‌جا. ۱۱۱هجری قمری.
- علمای بزرگ شیعه.
- علمای معاصرین.
- غایة المرام.
- فضل بن شاذان؛ مائه منقبة من مناقب امیرالمؤمنین، بی نا، بی‌جا. بی‌تا.
- فوائد الرضویه.
- قاضی شهبه، ابی‌بکر بن احمد؛ طبقات الفقهاء الشافعیه، مکتبة الثقافة الدینیه، قاهره. بی‌تا.
- قاضی نعمان مغربی؛ دعائم الاسلام، تحقیق؛ فیضی، آصف بن علی اصغر، دار المعارف، بی‌جا، ۱۳۸۳.
- قاضی نعمان مغربی؛ شرح الاخبار فی فضائل الائمة الأطهار، تحقیق؛ حسینی جلالی، سید محمد، مؤسسه نشر اسلامی، قم. بی‌تا.

- قرشی دمشقی، اسماعیل بن کثیر؛ تفسیر ابن کثیر، دار المعرفة، بیروت. ۱۴۱۲هجری قمری.
- قزوینی، محمد بن یزید؛ سنن ابن ماجه، تحقیق؛ عبدالباقی، محمدفؤاد، دار الفکر، بیروت. بی‌تا.
- قمی، ابن بابویه؛ الامامة والتبصرة من الحیرة، مدرسة الامام المهدی، انتشارات مدرسة الامام المهدی، قم. بی‌تا.
- قمی، جعفر بن محمد بن قولویه؛ کامل الزیارات، تحقیق؛ قیومی، جواد، مؤسسه نشر الفقاهة، قم. ۱۴۱۷هجری قمری.
- قمی، حسن بن محمد بن حسن؛ تاریخ قم، ترجمه؛ قمی، حسن بن علی بن عبدالملک، تصحیح؛ تهرانی، جلال الدین، مجلس، بی‌جا. بی‌تا.
- قمی رازی، خزاز؛ کفایة الاثر فی النص الائمة الاثنی عشر، تحقیق؛ حسینی کوهکمری، عبداللطیف، بیدار، قم. ۱۴۰۱هجری قمری.
- قمی، علی بن ابراهیم؛ تفسیر القمی، تصحیح؛ جزایری، سید طیب، مؤسسه دار الکتب، قم. ۱۴۰۴هجری قمری.
- قندوزی حنفی؛ سلیمان بن ابراهی؛ ینابیع المودة لذوی القربی، تحقیق؛ اشرف حسینی، سید جمال، دار الاسوه، بی‌جا. ۱۴۱۶هجری قمری.
- کراجکی، ابن الفتح محمد بن علی؛ کنز الفوائد، مکتبة المصطفوی، قم. بی‌تا.
- کراجکی، ابوالفتح؛ الاستنصار فی النص علی الائمة الاطهار، دار الاضواء، بیروت. ۱۴۰۵هجری
- کشی، محمد بن عمر؛ رجال الکشی، انتشارات دانشگاه مشهد. ۱۳۴۸.
- کوفی، ابراهیم بن فرات؛ تفسیر فرات الکوفی، تحقیق؛ محمدکاظم، التابعة لوزارة الثقافة، بی‌جا. ۱۴۱۰هجری قمری.
- کوفی، محمد بن سلیمان؛ مناقب الامام امیرالمؤمنین، تحقیق؛ محمودی، محمدباقر، مجمع احیاء الثقافة، بی‌جا. ۱۴۱۲هجری قمری.
- گنجی شافعی؛ البیان فی اخبار صاحب الزمان، مؤسسة الهادی، قم. ۱۳۹۹هجری قمری.
- گنجی شافعی، محمد بن یوسف؛ کفایة الطالب فی مناقب امیرالمؤمنین علی

بن ابی طالب، المطبعة العزی، نجف. ۱۳۵۶.
- لاهیجی، محمدباقر؛ زبدة المعارف فی اصول العقائد، چاپخانه محمدی، اصفهان. بی‌تا.
- مازندرانی، محمدصالح؛ شرح اصول الکافی، بی نا، بی‌جا، بی‌تا.
- مالکی مکی، علی بن محمد؛ الفصول المهمه فی معرفة الائمه، مکتبة دار الکتب التجاریه، نجف. بی‌تا.
- متقی هندی؛ کنز العمال، تحقیق؛ حیانی، شیخ بکری، مؤسسة الرسالة، بیروت. بی‌تا.
- مثنوی معنوی، دفتر اوّل. داستان پادشاه جهود.
- مجلسی، محمدباقر؛ بحارالانوار، مؤسسة الوفاء، بیروت، ۱۴۰۳هجری قمری.
- مجلسی، محمد تقی؛ تذکرة الائمه، بی نا، بی‌جا. بی‌تا.
- محبوب القلوب.
- محقق اردبیلی؛ مجمع الفائدة و البرهان، تحقیق؛ اشتهاردی، جامعه مدرسین، قم. ۱۴۰۳ هجری قمری.
- محقق بحرانی؛ الحدائق الناظرة، تحقیق؛ ایروانی، محمدتقی، جماعة المدرسین، قم. بی‌تا.
- محمد بن اسماعیل، بخاری؛ صحیح بخاری، دار الفکر، بیروت. بی‌تا.
- مدرس تبریزی، محمد علی؛ ریحانة الادب، کتابفروشی خیام، بی‌جا. ۱۳۷۴
- مروزی، حماد بن نعیم؛ کتاب الفتن، تحقیق؛ زکار، سهیل، دارالفکر، بیروت. ۱۴۱۴هجری قمری.
- مستدرک الصحیحین.
- مسعودی، ابوالحسن؛ اثبات الوصیه لامام علی بن ابی طالب(ع)، صدر، قم. ۱۴۱۷ هجری قمری.
- مشاهیر مدفون در حرم رضوی.
- مقدس اردبیلی، حدیقة الشیعه، تصحیح؛ حسن زاده، صادق، بی نا، بی‌جا. بی‌تا.

- مقدسی شافعی، علی بن عبدالعزیر، عقد الدرر فی اخبار امام المنتظر، بی نا، بی‌جا. بی‌تا. مکی، ابو عبدالله شمس الدین؛ تذکرة الحفاظ، مکتبة الحرم المکی، عربستان، بی‌تا.
- مکی خوارزمی، موفق بن احمد بن محمد؛ المناقب، تحقیق؛ محمودی، شیخ مالک، مؤسسة النشر الاسلامی، قم. بی‌تا.
- موسوی اصفهانی، محمدتقی؛ مکیال المکارم، بی نا، بی‌جا. بی‌تا.
- میبدی یزدی، کمال الدین میرحسین؛ شرح دیوان منسوب به امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب، میراث مکتوب، تهران. ۱۳۷۹.
- میرلوحی اصفهانی، محمد؛ کفایة المهتدی، بی نا، بی‌جا. بی‌تا.
- نائینی، محمدعلی بن حسن؛ انوار المشعشعین، تحقیق؛ انصاری قمی، محمدرضا، انتشارات کتابخانه آیت الله مرعشی، قم. ۱۳۸۱.
- نعمانی، محمد بن ابراهیم؛ الغیبة، تحقیق؛ غفاری، علی اکبر، مکتبة الصدوق، تهران. بی‌تا.
- نوبختی، حسن بن موسی؛ فرق الشیعه، مطبعة الحیدریه، نجف. ۱۳۵۵هجری قمری.
- نوری طبرسی، محمدحسین؛ کشف الاستار عن وجه الغایب عن الابصار، بی نا، بی‌جا. بی‌تا.
- نوری طبرسی، محمدحسین؛ نجم الثاقب، تحقیق، برزگر، صادق، انتشارات جمکران، قم. ۱۳۸۴.
- نهاوندی، علی اکبر؛ روضة الشهداء، بی نا، بی‌جا. بی‌تا.
- نیشابوری، مسلم بن حجاج؛ صحیح مسلم، دار الفکر، بیروت. بی‌تا.
- وسیلة الخادم الی الخدوم در شرح صلوات چهارده معصوم
- ویلیام گلن، ترجمه؛ همدانی، فاضل؛ کتاب مقدس عهد عتیق و عهد جدید، انتشارات اساطیر، تهران. ۱۳۸۰.
- هلالی، سلیم بن قیس؛ کتاب سلیم بن قیس هلالی، تحقیق؛ انصاری زنجانی، محمدباقر. بی نا، بی‌جا. بی‌تا.
- هیثمی، احمد بن حجر؛ الصواعق المحرقه علی اهل البدع و الزندقه، مکتبة القاهره. بی‌تا.

- هیثمی، نورالدین؛ مجمع الزوائد، دار الکتب العلمیه، بیروت. ۱۴۰۸هجری قمری.
- یافعی یمنی، اسعد بن علی بن سلیمان؛ مرآة الجنان و عبرة الیقظان، دارالکتب الاسلامی، قاهره. ۱۴۱۳هجری قمری.
- یاقوت حموی؛ معجم البلدان، دار احیاء التراث العربی، بیروت. بی‌تا.
- یزدی حائری، شیخ علی؛ الزام الناصب فی اثبات الحجة الغائب، دار انوار الهدی، بی‌جا. بی‌تا.